

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 18

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 13 de desembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 5758/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret llei de mesures tributàries urgents. 634
 - 2) RGE núm. 5767/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a continuïtat de la llengua catalana. (**Ajornada**). 635
 - 3) RGE núm. 5755/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvencions empresarials. 635
 - 4) RGE núm. 5765/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzacions classificades actualment com a sòl rústic protegit. 636
 - 5) RGE núm. 5769/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promoció turística a Eivissa. 637
 - 6) RGE núm. 5754/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia sobre Ses Fontanelles. 639
-
-

- 7) **RGE núm. 5768/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a normativa autonòmica sobre transparència. 640
- 8) **RGE núm. 5756/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targeta bàsica. 641
- 9) **RGE núm. 5762/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plaga de processonària del pi a l'illa de Formentera. 641
- 10) **RGE núm. 5761/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de turisme esportiu. 642
- 11) **RGE núm. 5764/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plataforma d'autoavaluació d'establiments turístics. 643
- 12) **RGE núm. 5766/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs. 644
- 13) **RGE núm. 5759/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del Consell de coordinació de policies locals. 645
- 14) **RGE núm. 5760/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute del Govern central amb la nostra comunitat autònoma. 646
- 15) **RGE núm. 5763/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de l'edifici situat al carrer Palau Reial, 14. 647
- 16) **RGE núm. 5757/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni ferroviari. 648
- 17) **RGE núm. 5753/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a protecció d'Es Canons. 648
- 18) **RGE núm. 5770/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contactar amb l'oposició. (**Ajornada**). 650
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3100/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern en matèria de dependència. 650
- III. Debat de presa en considera de la Proposició de llei RGE núm. 3916/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de consultes populars per via de referèndum de les Illes Balears. 656

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començarem el plenari d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5758/11, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret llei de mesures tributàries urgents.

Primera pregunta, RGE núm. 5758/11, relativa a Decret llei de mesures tributàries urgents, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. El pasado viernes 2 de diciembre el Govern aprobó un paquete de medidas urgentes de reactivación económica que ha tenido gran aceptación social.

Las medidas que entraron en vigor antes de final de año son muchas y muy variadas. El Govern está cumpliendo con los compromisos adquiridos, sobre todo tras una legislatura en la que la presión fiscal ha sido la más alta de España, según el CES y el Instituto de Estudios Económicos en el período 2008-2011.

Para empezar se bonificará al cien por cien el impuesto de patrimonio que primero quitaron los socialistas y después, en un ataque de socialismo populista, volvieron desesperadamente a instaurar. En cuanto al IRPF, una reducción de 600 euros

anuales durante tres años para aquellos ciudadanos que ejerzan una actividad económica de manera personal, habitual y directa, por ejemplo los autónomos. Otra deducción de 600 euros para las cuantías invertidas en la adquisición de acciones, participaciones en sociedades como consecuencia de su constitución, o ampliación de capital. Además, en materia de vivienda, una ansiada deducción del 7,5% por inversión en vivienda habitual y del 10% cuando se trate de obras de adecuación de la vivienda habitual para personas con discapacidad. En el impuesto de sucesiones y donaciones, se reducirán a la mitad los tipos para donaciones de padres a hijos u otros descendientes o colaterales hasta el tercer grado que se destinen a la creación de una empresa mediante la adquisición de acciones o participaciones. En cuanto al impuesto de transmisiones patrimoniales, una reducción del 50% pasando del 7 al 3,5 en las transmisiones de inmuebles destinados a ser sede social de una empresa. En actos jurídicos documentados, un 50% de reducción para la constitución de escrituras, para hipotecas y créditos que financien la adquisición del domicilio fiscal de la empresa o centro de trabajo, y se reduce del 1% al 1‰ en las escrituras de hipotecas a favor de la administración en garantía de aplazamiento o fraccionamiento de deuda. En definitiva, un impulso para los emprendedores autónomos y creadores de riqueza.

Agradecemos el cambio de política del Govern, que huye de aquella otra que hemos padecido cuatro años y que se resume en unas pocas frases, tales como “si se mueve, ponle impuestos; y si se sigue moviendo, regúlalo; y si se para de mover, subvencionalo”. Por eso mi pregunta es qué valoración le merece al vicepresidente del Govern el decreto ley de medidas tributarias urgentes.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, sempre hem dit que la política econòmica d'aquest govern passava per dos grans eixos; un és l'austeritat, un és el control del dèficit, i un altre és donar protagonisme al sector privat, reactivar l'economia des de la inversió privada, i en aquest sentit aquesta llei de mesures urgents respon a aquest segon principi: és evident que s'ha de donar més camp d'acció a tot aquell que tengui una idea, que tengui un projecte de futur, que tengui una il·lusió perquè l'economia de les Balears pugui ser més forta i més potent cap al futur.

En aquest sentit es va aprovar el mes de setembre la Llei d'emprenadors, que tenia un desenvolupament en distints temes; un d'ells eren mesures fiscals i aquí està, aquí està. Hem fet ja dues grans passes sobre la Llei d'emprenadors; la primera era el tema del finançament, que es va aconseguir amb la firma d'una sèrie de convenis amb ISBA; i ara en tenim un altre, el tema de mesures fiscals que intenta donar aquest suport necessari, aquest estímul necessari perquè sigui més fàcil muntar empreses i perquè sigui més fàcil dur a terme la reactivació econòmica.

Molt bé, gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.2) Pregunta RGE núm. 5767/11, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a continuïtat de la llengua catalana.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta, RGE núm. 5767/11, queda ajornada per l'absència del conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

I.3) Pregunta RGE núm. 5755/11, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvencions empresarials.

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 5755/11, relativa a subvencions empresarials, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, ha hagut de venir una crisi de dimensions molt importants per posar una mica de sentit comú i de seny a la gestió dels doblers públics. L'administració ara s'està ajustant a la realitat dels temps i deixa de banda pràctiques poc responsables amb els diners que tots aportam. Més que mai és el moment de fer una gestió eficient i eficaç per garantir l'estat del benestar, cobrir aquelles necessitats que són bàsiques com la sanitat, l'educació i els serveis socials, i deixar de banda alguna de les despeses que havia assumit l'administració que arribà fins i tot a passar els límits en el seu objectiu. Havia arribat un moment en que quasi bé tot estava subvencionant, i s'arribava en moltes ocasions a crear seriosos conflictes entre la iniciativa pública i la iniciativa privada.

En aquest context de responsabilitat, de reorganització, de seny amb els doblers públics, és important conèixer quina és l'opinió del vicepresident econòmic sobre si considera les subvencions empresarials que distorsionen els mecanismes de mercat creant privilegiats a qui les rep i posant en serioses dificultats a qui no les rep.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, evidentment, de subvencions, n'hi ha molts de tipus, hi ha moltes formes de subvencionar, però és cert que si volem que els mercats siguin competitius i que les empreses siguin fortes per si mateixes i que tinguin capacitat de competir no només en termes locals sinó també en termes nacionals i internacionals, és cert que totes han d'estar sotmeses a les mateixes regles de joc, que no ha d'haver-hi privilegis, que no ha d'haver-hi avantatges per estar més a prop del poder, i en aquest sentit bona part de les subvencions que s'estaven donant suposaven avantatges per a uns que signifiquen també desavantatges per a un altre, i que també signifiquen que l'activitat econòmica general de la comunitat no està experimentant els graus de competitivitat necessaris per fer front a les noves circumstàncies internacionals, als mercats oberts a què ens enfrontam, als mercats interconnectats de tot tipus d'interconnexions que tenim al davant.

Per tant reduir les subvencions en molts de casos és un estímul clar cap a una competència sana, cap a una competència que ha d'enfortir les empreses i les ha de fer més capaces no només de fer front a les circumstàncies locals o a les circumstàncies de la comunitat autònoma, sinó també a les circumstàncies internacionals que marquen uns mercats molt oberts. I en aquest sentit jo crec que s'ha de valorar molt positivament la reducció significativa de totes les subvencions.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 5765/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzacions classificades actualment com a sòl rústic protegit.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 5765/11, relativa a urbanitzacions classificades actualment com a sòl rústic protegit, que formula el diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè fa uns dies en una comissió ens va dir que moltes de les urbanitzacions classificades com a sòl rústic protegit eren per definició sòl urbà.

Ens podria dir quines i per quin motiu?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Ordenació del Territori i Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que dins la mateixa pregunta que es formula es poden trobar ja pistes per a la resposta. Tal vegada a vostè, Sr. Diputat, no li sona estrany, però per a aquest conseller sí que ho és, estrany, que una urbanització, no un sòl classificat com a urbanitzable sinó una urbanització, amb fanals, amb carrers, amb clavegueram, etc., pugui ser sòl rústic protegit. Per tant vostè mateix ja ho considera a la pregunta, que són urbanitzacions, urbanització d'urbà.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller. El Sr. Diputat, perdó.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri, no. Urbanitzacions i urbà no és exactament el mateix. Els anys noranta un grup de tècnics privatistes varen establir com a condició exclusiva perquè un sòl tengués la categoria d'urbà la definició de *la fuerza normativa de lo fáctico*, és a dir, que si tenien determinats serveis eren *de facto* i de forma immediata sòl urbà, encara que el planejament o les lleis diguessin el contrari.

Aquesta teoria no va tenir gaire èxit, llevat de l'Ajuntament d'Andratx, i així els ha anat. Al contrari, hi ha molts de sòls urbans que estan classificats com a tals i no compleixen les condicions mínimes de la Llei del sòl vigent. Són els anomenats falsos urbans, o ametllerars, com els vulgui dir. Vostè, a aquests falsos urbans, n'ha fet repetida referència. Una vegada va dir: "S'eliminaran amb la nova llei del sòl els falsos urbans". Com quedam?, són falsos rústics o falsos urbans?

Sòl urbà és aquell que el planejament inclou per estar integrat en el teixit urbà i haver conclòs de manera efectiva el procés de transformació urbanística, i jo m'he estudiat totes les urbanitzacions esmentades i no n'hi ha ni una que compleixi de manera efectiva totes les condicions de l'article 12 de la Llei 2/2008, Llei del sòl estatal.

No és per tant un problema de definicions, ni tampoc de grans indemnitzacions, com ja s'ha explicat en altres ocasions. Es tracta d'un posicionament ideològic, d'un model que tenen vostès en què hi caben, a més de les urbanitzacions esmentades, Es Guix, les parcel·lacions il·legals, els macrohotels, fins i tot a sòl rústic protegit; un model que empara els parcs temàtics, els camps de golf amb oferta complementària, les grans superfícies comercials, els ports esportius a tot arreu, l'artificialització i la privatització de les platges, i una major diversificació derivada de la brutal baixada de la ràtio turística. I no hem fet més que començar.

Quan pensava en això, Sr. Conseller, vaig recordar la part final d'una cançó d'en Serrat que diu: "Pare, estan matant la terra. Pare, deixau de plorar que ens han declarat la guerra".

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(Petit aldarull)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, miri, jo en definicions no hi vull entrar gaire perquè si no en tornar-hi durement el diccionari i les lleis que facin falta, Sr. Carbonero.

Diari d'Eivissa de dia 10 del 12 del 2011, Sr. Boned, el Sr. Joan Boned, del PSOE: "A lo que se opone el PSOE es a que se desproteja más allá de las áreas que dispongan de alcantarillado, farolas y calles asfaltadas". És que coincidirem en això. Per tant nosaltres no estam parlant d'aixecar res que no fos urbà, eh?, que ja ho era, urbà, Sr. Carbonero. Si volem fer voltes i embullar fil ens podem fer totes les històries mentals que vostè vulgui.

Aquí el que passa és que tenim un problema o un parell de problemes, un de molt greu, i és que vostè diu que no costarà res, que no passarà res, que no haurem de pagar a ningú, que ja estam pagant, que ja estam pagant enguany coses d'aquestes que no hem de pagar res. Dels seus doblers no pagarà res, Sr. Carbonero, i això és el que li he dit sempre...

(Remor de veus)

...i, clar, així fa bon fer coses.

(Petit aldarull)

Miri, li torn repetir que nosaltres no pretenem desprotegir cap àrea natural digna de protecció, el que pretenem és que allà on hi hagi carrers asfaltats, fanals, clavegueram, etc., allò que realment ja era urbà i vostès varen decidir que no ho fos per ideologia, varen ser vostès els que ho varen fer per ideologia o per conveniència, perquè havien de pactar el que haguessin de pactar, idè escolti, nosaltres ho hem de tornar a lloc perquè és allò normal, perquè així estava fet, i a més coincidesc amb el Sr. Joan Boned, és que a més ens entendrem en això, no tendrem cap problema perquè vostès pensen igual. A no ser que ens dediquem a fer demagògia, Sr. Carbonero, i si ens hem de dedicar a fer demagògia en aqueixes coses m'ho ha de dir ara, perquè en sé jugar tant com vostè o més, a això; m'estim més no jugar-hi, però, eh?, però si ho vol hi jugam; si anam de collonades hi anam, i si anam seriosament, hi anam, i aquest tema, Sr. Carbonero, aquest tema és massa seriós..., ...és massa seriós amb el que ve darrere, amb els doblers que pot costar a aqueixa comunitat és massa seriós per jugar-hi així com hi vol jugar vostè.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aldarull a la sala)

Bé, faig una advertència al plenari, a tots els senyors i les senyores diputades: que el sistema de control en aquests moments no funciona, i d'una forma manual però amb tot l'afecte del món procuraré que no ens desviem del temps que correspon a cada un.

I.5) Pregunta RGE núm. 5769/11, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a promoció turística a Eivissa.

Cinquena pregunta, RGE núm. 5769/11, relativa a promoció turística a Eivissa, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, a veure si aconseguim desembullar el fil d'una altra qüestió que aquests dies també s'ha posat damunt la taula a l'illa d'Eivissa. Vostè mateix, des de la seva conselleria, ha contribuït a parlar-ne, i és una qüestió que preocupa, preocupa perquè també hi ha diferents maneres d'afrontar o de solucionar aquesta qüestió. Per tant ens agradaria saber, des del Govern, quina és la postura del Govern, com pensa el Govern enfocar aquest tema que és el turisme nàutic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Como ya he explicado en algunas ocasiones en esta sala la idea del nuevo Govern es permitir que cada una de las islas decida sobre su propia promoción turística. Lógicamente la promoción turística en general incluye la del turismo náutico.

El sistema que se eligió fue en base a nuevos estatutos de la ATB, en virtud de los cuales el presidente del Consell Insular de Ibiza forma parte del consejo de dirección de la ATB, y a la vez se ha creado una serie de comisiones insulares, por lo tanto se creó la comisión insular de Ibiza presidida por el presidente del Consell Insular de Ibiza, y formada por..., dos vocales nombrados por el presidente del Consell Insular de Ibiza más una serie de asociaciones empresariales o fundaciones nombradas por el presidente del Consell Insular de Ibiza, que me consta que ya ha nombrado a la Cámara de Comercio de Ibiza, al Fomento de Turismo de Ibiza, a la Fundación para la promoción turística de Ibiza y a la Federación Hotelera de Ibiza y Formentera.

Este grupo, esta comisión ejecutiva va a ser la que estudie todas las propuestas presentadas y la que decida finalmente qué tipo de propuestas se tienen que llevar a cabo para el beneficio de la promoción turística de Ibiza, con lo cual hemos querido que sea lógicamente la isla de Ibiza la que decida su propia promoción turística.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President. El plantejament i la pregunta eren una mica més complicats, vostè també ho sap. Jo li posava a la pregunta unes alternatives que eren promocionar el turisme a través d'allò que és la promoció de ports esportius, o bé aplicar altres sistemes més innovadors o altres sistemes diferents, i vostè s'ha limitat senzillament a aquest grau, perquè hi ha competències que no només té Eivissa, sinó en què també té opinió el Parlament i per tant també té opinió el Govern, i jo li demanava en concret quina és l'opinió del Govern al voltant de promocionar allò que serien ports esportius per resoldre uns determinats problemes, o bé cercar altres alternatives, i la meua pregunta era aquesta.

Per tant jo pens que vostè ha defugit d'alguna manera la qüestió i m'agradaria que concretàs, en la manera en què vostè cregui convenient però la pregunta que li he fet, perquè, si no, em qued amb les mateixes preocupacions, vull dir que no m'ha esvaït cap de les preocupacions, i pens i em fa por, i per això li he fet la pregunta, que per molt que vostès en determinats moments es presentin com uns grans gestors, com els millors gestors que ha tengut mai aquesta comunitat autònoma, em fa por que allò que faran en aquests moments per allò que es veu a la premsa, perquè si no difícilment tenim una altra informació, acabaran aplicant allò que són receptes velles per solucionar un problema, quan en aquests moments amb allò que es diu més professionalitat i més innovació es podrien buscar alternatives, perquè si no acabarem amb allò que són els ports esportius, acabarem amb quatre ports esportius, que segurament després ja negociaran i diran que són magnànims i acabam amb dos, però uns ports esportius que a l'illa d'Eivissa senzillament constitueixen més destrucció de territori, més ciment, i una altra vegada cream més pressió sobre la zona d'Illetes de Formentera, és a dir, tornam a les velles solucions, les solucions aquestes que jo els dic que són casposes, que són més d'un turisme del segle XIX que no d'un turisme del segle XXI.

Es poden buscar alternatives al fet que hi hagi una bona oferta d'amarraments, que es creï riquesa, que es creï treball sense recórrer a aquestes velles alternatives, i...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Una darrera frase. Només, conseller, li voldria dir que si hem sabut aplicar un criteri racional quant a l'oferta de places turístiques, també a veure si som capaços d'aplicar-lo a l'oferta d'amarraments de turisme nàutic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té un minut i mig, aproximadament.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias por darle tanto cariño a la Sra. Diputada. En cualquier caso yo la verdad es que entiendo que por supuesto la promoción del turismo náutico era objeto de la pregunta, y el objeto de la respuesta ha sido la promoción del turismo náutico. No ha sido mi estilo nunca ni va a empezar a serlo ahora el eludir las respuestas. Si usted quiere hablar de puertos deportivos pues hablamos de puertos deportivos, pero, vamos, el texto de la pregunta era la promoción del turismo náutico, y yo les he dicho que íbamos a permitir que Ibiza decidiera. También en tema de puertos deportivos.

Yo entiendo que son cosas vinculadas, pero en cierto modo separadas. Quiero decir con esto que nosotros evidentemente lo que vamos a hacer es estudiar todas las propuestas de ampliación, mejoras, reformas o creación de puertos deportivos que se presenten, pero en Ibiza o en cualquier otra isla de las Islas Baleares, y por supuesto vamos a hacer la mejor promoción que podamos de la isla; en virtud de las posibilidades presupuestarias asistiremos a las ferias náuticas que podamos y también estudiaremos, por supuesto, los puertos deportivos.

Pero mire, Sra. Diputada, lo que realmente es casoso y decimonónico es lo que han hecho ustedes que es dejar en el cajón cualquier proyecto que se presentara para que se pudra pasando los meses y los años. Eso es lo realmente casoso y eso es lo que nosotros no vamos a hacer, nosotros estudiaremos los proyectos, intentaremos asistir a las ferias náuticas que podamos después de los 30 millones de euros de deuda que ustedes nos han dejado en la Conselleria de Turismo y realmente lo que no vamos a ser es decimonónicos y ser unos verdaderos incompetentes, como ustedes, no estudiando ningún proyecto de ampliación de puerto deportivo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 5754/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia sobre Ses Fontanelles.

Sisena pregunta, RGE núm. 5654/11, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears sobre Ses Fontanelles, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com sap la sala del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ha descartat qualsevol mena d'indemnització per la suspensió de la urbanització, se'n diu la urbanització de Ses Fontanelles. En primer lloc, crec que ens hem de felicitar tots, en aquest parlament ningú no va votar en contra d'aquesta mesura i, per tant, estam d'enhonorabona. Supòs que també ha trobat interessant que la sala afirmi, com un fet provat, que en el moment en què es va suspendre la tramitació encara es tramitava el permís d'inici de les obres i, per descomptat, es dirà urbanització, però no s'ha mogut ni un pam de terra a Ses Fontanelles. Això són fets provats per sentència.

També podem celebrar que la sentència, com el dictamen del Consell Consultiu, recordi que les expectatives no s'indemnitzen. Els ciutadans no han de compensar res a qui ha comprat confiant d'obtenir grans plusvàlues i no les ha obtingudes. Però bé, ara estam pendents, com vostè sap, del pla de la Platja de Palma per aclarir el futur de l'espai que haurà de respectar, segons la llei, la zona humida, una zona humida de manual, que supòs que vós no qüestionau. Una zona humida que ja estaria delimitada si no haguéssiu suspès temeràriament el Pla Hidrològic. En tot cas jo us deman, què en pensau d'aquesta sentència de la urbanització, en aquest moment no es pot dur a terme, de Ses Fontanelles?.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. El Govern, com és lògic, sempre acatarà i acata totes les sentències en els seus termes i crec que, a més, no ha de tenir per costum entrar a opinar sobre el seu contingut. En tot cas en podem fer un poc d'esment, com vostè ha dit, però hem de tenir en compte que la sentència a què vostè al·ludeix encara no és ferma amb la qual cosa seria més prudent, tal vegada, no aprofundir-hi massa no fos cosa que encara ens haguéssim de desdir de segons quins temes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Alorda, li queda un minut.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en tot cas celebrem que en aquests moments no hem de pagar cap indemnització i només li faig reparar en aquest sentit, que quan es parla d'un urbanitzable potser un espai que no està tocat de res. Es parlava de la urbanització de Sa Dragonera, si vostè se'n recorda, que no va acabar en cap indemnització. Per cert, PAMESA havia comprat Sa Dragonera per 300 milions de pessetes, i el pressupost de l'any 1984, de la sentència en aquell moment, del Govern de les Illes Balears era de 7 milions i mig de pessetes. Aquest era el pressupost que tenia la comunitat autònoma i PAMESA havia comprat Sa Dragonera per 300 milions. Situem-nos. Avui Sa Dragonera està, gràcies a Déu, protegida perquè algú va tenir el coratge i la valentia de protegir aquell espai.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, moltes gràcies. Sr. Diputat, nosaltres, com li dic, no volem aprofundir massa, massa. Li faré un poc d'esment només, no a valorar res sinó a dir-li un parell de coses que diu la sentència i -ja dic- no m'estendré massa:

"Por consiguiente siendo este un extremo incontrovertido, el citado precepto no implicó la pérdida ni disminución de los aprovechamientos urbanísticos de los que disponen las mercantiles recurrentes en el sector sur de Son Fontanelles sino que desde el 25 de noviembre del 2007 quedó paralizada la posibilidad de la efectividad de su materialización hasta que se aprobase un determinado instrumento de planeamiento integral respecto a la ART 8-12 de la Playa de Palma".

Vostè, que a més és un bon misser, entén perfectament la diferència que hi ha entre la suspensió i la desclassificació. Aquí parlàvem de suspensió. Per si això, idò, no bastés torn a fer referència més endavant i diu: *"debe considerarse que las entidades recurrentes tienen en su patrimonio una serie de derechos de contenido urbanístico -tienen en su patrimonio una serie de derechos de contenido urbanístico- así como unas expectativas comerciales y económicas que ni han desaparecido ni se han disminuido por efectos del artículo 4 de la Ley 1/2007"*. Efectivament, aquí el que s'ha discutit fins ara ha estat que la suspensió no du causa d'indemnització, però no hi ha res més que això i no és ferma, però no hi ha res més. Ja veurem que en surt, de tot això.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 5768/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a normativa autonòmica sobre transparència.

Setena pregunta, RGE núm. 5768/11, relativa a normativa autonòmica sobre transparència, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Señores del Gobierno. A mediados de abril del 2011 entró en vigor en esta comunidad autónoma la Ley del buen gobierno y la buena administración, que imponía una serie de obligaciones al ejecutivo que se encuentra incumplidas en su mayoría. Por ejemplo, con ocasión del trámite de la aprobación de la ley de presupuestos ya vimos como se incumplió la obligación del artículo 6.1.f), de dar publicidad al anteproyecto de presupuestos, hasta el punto que sólo se publicó el proyecto el día 2 de noviembre indicando que había un plazo para las alegaciones que finalizaba el día 1 de noviembre. Ni Arniches lo hubiera hecho mejor.

Mire, no tengo tiempo para relatar muchos más incumplimientos por lo que sólo me referiré a otro. Según la disposición adicional segunda todos los expedientes de gastos superiores a 500 euros que se tramiten y resuelvan en relación con dietas, gastos de representación y similares en miembros del Gobierno o altos cargos deben publicarse en la página web institucional, cosa que no hemos visto hasta el momento. Esto se está incumpliendo desde mediados de octubre. Por eso le pregunto si incumplir la normativa autonómica sobre transparencia está entre las cosas que sabe que tenía que hacer el Gobierno y que seguirá haciendo.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, aquest govern no té cap intenció d'incomplir cap normativa sobre transparència i, és més, crec que podem dir i fer gala que aquest govern des que governa aquesta institució ha fet un esforç enorme de transparència a través dels indicadors que es publiquen i s'actualitzen regularment a la nostra pàgina web per tal que els ciutadans tinguin la màxima informació possible.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Diéguez, té un minut i mig.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, yo no sé si tiene intención o no, pero de hecho lo están incumpliendo y, si no, podría haber aprovechado este trámite para decirme en qué momento han hecho las publicaciones que corresponden, que entiendo que no han hecho ninguna, no sé si ahora me dirá alguna que me sorprenderá, desde luego. Mire, las mayorías absolutas, Sr. Conseller, son también absolutamente peligrosas y aquí, en esta comunidad autónoma, son hasta tóxicas porque dan a sus titulares sensación de inmunidad y de impunidad. Aquí ha habido tres, la primera la del 95 acabó con el presidente prescrito; la segunda, la del 2003, acabó con el presidente proscrito, al menos de facto. Un proscrito y uno prescrito. Con esta experiencia, con esta experiencia se aprobó aquí la Ley del buen gobierno, para garantizar la transparencia en la actuación del gobierno. Es verdad que esta ley no es el bálsamo de Fierabrás que va a curar todas las actuaciones irregulares que pueda haber, pero las controlará bastante.

Ustedes en lugar de emplear tiempo y recursos en cumplir esta obligación legal he visto que han dedicado recursos y tiempo a publicitar una página web en este momento en la cual piden a los ciudadanos que se hagan sugerencias para hacer recortes. Para esto no tiene que llamar a los ciudadanos, basta que llame a un par de consellerías que tiene aquí que lo saben hacer muy bien.

Mire, ustedes tenían que darnos en este momento, Sr. Conseller, una razón que justifique por qué han incumplido y un compromiso de cumplimiento de esta norma. Si no lo hace, si no cumple y no publica los expedientes de gastos superiores a 500 euros de grado, Sr. Conseller, lo tendrá que hacer de fuerza y en eso irá el prestigio de este gobierno.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller, quan vostè vulgui. Té dos minuts.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el primer aclariment que li volia fer és que si vostè fes les preguntes amb un poc més de claredat i amb un poc més de transparència tal vegada la meva resposta podria ser un poc més precisa també al respecte perquè el meu ànim és informar-lo de tot allò que sigui pertinent.

Primer, Sr. Diputat, som l'única comunitat autònoma que publica permanentment els seus indicadors, d'acord amb el criteri de transparència internacional, la primera. La CAIB, la comunitat autònoma, autoavalua constantment aquests indicadors. Tres, afegim els enllaços per tal que el ciutadà pugui veure la informació fàcilment i no hi hagi de cercar pàgina a

pàgina on és aquesta informació, ho pot veure directament a la pàgina web del Govern.

Transparència internacional situava el 2010, és a dir, durant el seu govern, la tercera comunitat autònoma per la cua el nivell de transparència. Ara mateix estam els tercers per dalt, els tercers per dalt, però escolti, des que hi va haver el canvi de govern, aquest govern ha millorat en un 30% els indicadors de transparència avaluats per transparència internacional, és a dir, aquest govern fa un esforç enorme quant a demostrar i posar a l'abast tota la informació als ciutadans. Per tant, jo no sé on veu vostè que hi ha ànims d'ocultar o d'amagar o d'incomplir absolutament res. Nosaltres tenim clar que continuarem millorant i treballant per polir els canals de comunicació per tal de fer que siguin transparents i fàcils d'accedir per als ciutadans. Ànims d'incomplir res no hi és...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

... en sis mesos crec que hem fet un avanç importantíssim en aquesta matèria.

I.8) Pregunta RGE núm. 5756/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a targeta bàsica.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, vuitena pregunta, -sembla que el sistema ja funciona-, passam a la vuitena pregunta RGE núm. 5756/11, relativa a targeta bàsica, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La targeta bàsica és un instrument d'ajuda dotada amb 210 euros per gastar en productes bàsics com menjar, roba, calçat o medecines que beneficia a persones preceptores de pensions no contributives, és a dir, majors de 65 anys que no han pogut cotitzar els anys suficients, que en molts de casos són dones, o majors de 18 anys que tenen una discapacitat major del 65%.

Senyors diputats, hi ha a qui fa molta ràbia que aquí el Govern hagi vingut a fer el que va dir que faria, hi ha a qui fa molta ràbia reconèixer que els de 2012 són els pressuposts més socials de la història d'aquesta comunitat, amb tres de cada quatre euros, és a dir, un 80% del pressupost destinats a serveis essencials. Els fa tanta ràbia que han hagut de tornar al discurs de la por, a la confrontació, al discurs de rics i pobres i una vegada més és el Partit Popular que els ha de demostrar que és hora de començar a canviar d'estereotips. M'hi ha que ja tarden massa a reconèixer humilment l'esforç d'aquest govern del Partit Popular d'estar al costat dels més febles quan varen ser ells que ens varen deixar només en deute a entitats socials més de 5 milions d'euros mentre prioritzen altres despeses, per no tornar a parlar del deute general d'aquest govern.

Hi pot haver pitjor política social que no saber administrar els doblers dels ciutadans perquè es puguin dedicar a allò que realment importa? S'imaginem què podríem fer amb els 2 milions d'euros diaris que ens veim obligats a pagar gràcies al deute que ens ha deixat el govern més antisocial de la història de les Balears? Per això, des del Grup Popular reconeixem l'esforç de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social en prioritzar les ajudes al més febles tot i les adversitats. Per això li demanam, Sra. Consellera, en quina fase es troba la tramitació de la targeta bàsica?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

La Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, com vostè ha dit per a aquest govern les seves prioritats són la sanitat, l'educació i els serveis socials, i en aquesta línia s'ha fet un esforç, des de la Direcció General de Família, Benestar Social i Atenció a les Persones en Situació Especial, per poder pagar dins aquest any la targeta bàsica a les persones que en són subsidiàries, que són les que vostè ha explicat.

Com deia, és una tramitació difícil administrativament i sobretot difícil atesa la situació pressupostària que ens vàrem trobar, però bé, ho hem aconseguit i es pagaran 1,6 milions d'euros a 7.700 persones que rebran aquestes targetes bàsiques abans de finals d'any. I com que queden pocs mesos per acabar l'any s'ha ampliat el termini, durant el qual es poden gastar aquests sous, i s'ha allargat fins el pròxim 31 de maig de 2012, que és la data que tenen per fer efectiva i adquirir els productes que necessiten fins a aquesta data que li dic de maig de 2012.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 5762/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plaga de processonària del pi a l'illa de Formentera.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 5762/11, relativa a plaga de processonària del pi a l'illa de Formentera, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. La pregunta és clara, Sr. Conseller, com vostè sap la processionària és una espècia d'eruga que ataca els pins i que és susceptible d'afectar-los greument i debilitar molt seriosament el seu estat. Es tracta d'una espècia típicament mediterrània que en relativament poc temps s'ha instal·lat en el conjunt de les nostres illes. Segons la informació que nosaltres manegem va ser l'any 2007 quan a l'illa de Formentera es varen aconseguir capturar els primers exemplars d'aquesta espècia. No obstant això, lluny de reduir-se la seva reproducció ha resultat que la plaga s'ha incrementat i s'han detectat en aquesta illa importants concentracions a distints llocs.

A l'àmbit de les seves competències, Sr. Conseller, que són les de vigilar, localitzar i extingir els focus de processionària ens agradaria saber quines actuacions té previstes la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori per tal de controlar la plaga de processionària de pi a l'illa de Formentera.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, les actuacions que té previstes o que ja ha realitzat la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori són les que es varen especificar a la resolució, publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* número 174, de dia 21 de novembre de 2011. En el punt tercer d'aquesta resolució s'especifica concretament que aplicarem les mesures de control consistents en la localització i la destrucció manual de bosses dels pins, tractament terrestre, polvorització amb productes fitosanitaris i eliminació de bosses mitjançant tirs d'escopetes; mesures aquestes que caldrà realitzar-les en el període comprès entre els mesos de novembre de 2011 i febrer de 2012 per tal que aquestes siguin efectives i, en tot cas, sota supervisió de personal qualificat de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. Això és el que deia i el que diu el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i amb això que es fa feina i s'ha fet feina.

Per una altra banda, aquest estiu també es varen col·locar 1.002 trampes en cinc rutes, més una de reforç a la zona del Cap de Barbaria. Com a conclusió, les actuacions que per controlar la plaga de processionària, més coneguda per tothom com a *Thaumetopoea pityocampa*, a l'illa de Formentera han estat o són els següents: tractament terrestre amb producte fitosanitari, que s'ha fet durant el període de dia 26 a 30 de novembre de 2011 en funció de la meteorologia; eliminació manual de les bosses, des del mes de novembre de 2011 fins el mes de febrer de 2012; eliminació de les bosses mitjançant tirs d'escopeta, també des del mes de novembre fins el febrer de 2012; i durant l'any 2012 es té previst tornar a col·locar trampes i fer quatre revisions. Les trampes són aquestes gabietes que se solen posar als pins i que generalment si el veïnat no en posa les cuques del veïnat venen a la teva.

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 5761/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de turisme esportiu.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 5761/11, relativa a fira del turisme esportiu, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Turisme i Esports, pensam, ja li hem dit altres vegades, que aquest govern ha encertat plenament amb la unió dins una mateixa conselleria de les àrees de turisme i d'esport. Tothom sap de la importància que té el turisme per a la nostra economia, però estam convençuts que aquesta indústria potser molt més productiva si li sumam l'impuls del factor esportiu. Les Illes Balears es poden considerar un enorme complex poliesportiu perquè tenim un clima excel·lent quasi tot l'any, tenim una xarxa d'instal·lacions magnífica, també tenim una bona trajectòria en acollir la celebració d'esdeveniments esportius a totes les illes i també tenim, afortunadament, esportistes de fama mundial que fan publicitat de les Illes Balears com un indret idoni per a la pràctica de l'esport.

Per tant, consideram que tenim tots els elements necessaris per obtenir un millor rendiment econòmic amb la unió de turisme i esport, però mancava un impuls definitiu, mancaven polítics amb ganes de treballar seriosament, capaços de fer una política efectiva i intel·ligent que ens permetés obtenir millors resultats. Ara, afortunadament, amb aquest govern les coses han canviat. Per això ens agrada especialment l'anunci que va fer vostè a la primera compareixença en comissió que celebraria una fira de turisme esportiu.

Ens agradaria que avui ens explicàs amb més detall el contingut d'aquesta fira i també si ja en sap la data. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, efectivamente estamos totalmente de acuerdo con la descripción de las bondades de las Islas Baleares que usted ha realizado para el turismo en general y especialmente para el turismo deportivo y, por supuesto, totalmente de acuerdo con la decisión de nuestro presidente de incluir la Dirección General de Deportes en la Conselleria de Turismo. Creo que ha sido un gran acierto y se demostrará en los próximos años.

Efectivamente, desde la Dirección General de Deportes, dentro de las dificultades económicas y presupuestarias que sufren todos mis compañeros de gobierno, se intenta hacer un trabajo que obtenga sus frutos en los próximos meses y en los próximos años. Se trabaja en el Plan director de instalaciones deportivas, calculamos que estará terminado el 2013; también se trabaja en un mapa centralizado de los recursos deportivos, donde aparte de las instalaciones deportivas se recogen las rutas cicloturísticas, las rutas de senderismo, las rutas de *mountain bike*, campos de golf, instalaciones deportivas náuticas, etc.; también en un portal web donde todo eso se va a poner en el mundo de internet para que se puedan contratar los oportunos paquetes turísticos y también se haga publicidad de los eventos.

Todo esto se quiere recoger y publicitar para promocionar nuestras islas en una primera feria de turismo deportivo, que está previsto que se realice en el mes de octubre del 2012 en Palma y que dure cuatro días. Esa es un poco la intención, hacer una promoción en esa primera feria, que será la primera que se realice de todas estas instalaciones deportivas a las que ha hecho referencia, incluir además todos esos recursos deportivos que están fuera de las instalaciones deportivas, pero que por nuestro clima y nuestra orografía son de indudable valor para los turistas de carácter deportivo y, por supuesto, invitar a todas las empresas que organizan eventos deportivos, que organizan eventos de actividades de montaña, náuticos, los operadores turísticos, los hoteleros, las agencias de viajes y a todos los elementos que influyen dentro del sector para que conozcan, si es que no lo conocen todavía, todas esas bondades y las difundan por toda Europa, por todo el mundo para beneficio de nuestro turismo.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 5764/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plataforma d'autoavaluació d'establiments turístics.

Passam a la pregunta número onze, RGE núm. 5764/11, relativa a plataforma d'autoavaluació d'establiments turístics, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats, a la passada legislatura s'aprovà el Decret 20/2011, de 18 de març, pel qual es varen establir les disposicions generals de classificació de la categoria dels diferents establiments i allotjaments turístics.

A la disposició final primera de l'esmentat decret, en concret al punt 3, s'establí que en el termini no superior a un mes la llavors consellera de Turisme i Treball havia d'aprovar un model de qüestionari d'autoavaluació que les administracions competents en matèria de turisme publicarien en els seus portals informàtics per facilitar-lo a les persones interessades, però sembla ser que el pacte no estava per la labor de complir els decrets que ells mateixos aprovaven; costa d'entendre, perquè es podria haver redactat paral·lelament al text que varen tramitar.

No sabem si és que els feia mandra o si no s'havien assabentat del que havien aprovat. De fet, aquest tema no és gaire significatiu comparat amb la resta de *regalitos* que ens han deixat, però sí que és molt descriptiu de la seva manera de fer les coses. Evidentment, la conselleria actual s'ha posat mans a la feina, ahir mateix va presentar les noves plataformes digitals.

Per això, Sr. Conseller de Turisme, voldríem saber com funcionarà la plataforma d'autoavaluació d'establiments turístics. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, efectivamente, tras el Decreto 20/2011 se cambió totalmente el sistema, se tuvo que adaptar a la nueva o a la actual Ley General Turística en el año 1999 y a la Directiva Bolkestein, y se pasó de un sistema de autorización previa a un sistema, que es el actual, de autoevaluación. Sin embargo, nosotros... bueno, el gobierno anterior tendría que haber hecho los deberes, no se realizó en tiempo y forma porque el 31 de marzo del 2011 entró en vigor ese decreto y tenían un plazo de un mes para llevar a cabo los cuestionarios que se deben rellenar y la creación de las plataformas digitales para que las empresas turísticas pudieran rellenar esos cuestionarios y realizar sus propias autoevaluaciones.

Eso no fue así, no se hizo, nos dimos cuenta, nos pusimos manos a la obra y efectivamente fueron presentadas esas plataformas, que son cuatro, una para cada isla. De esa manera las empresas turísticas de alojamiento pueden rellenar esos cuestionarios que consisten en rellenar, nada más y nada menos, que más de 300 preguntas que van ellas mismas contestando, ellas mismas hacen su propia autoevaluación y ellas mismas pueden empezar a funcionar una vez que esa autoevaluación ha sido concluida.

Es un sistema evidentemente rápido, ágil, derivado lógicamente de la Directiva Bolkestein, pero que teníamos que poner en marcha, se tenía que haber puesto en marcha por el gobierno anterior y no se hizo como en tantas otras ocasiones.

Nosotros lo hemos puesto en marcha, el sector está contento, va a hacer la propia autoevaluación y en virtud de los puntos que vayan acumulando una vez realizado este trabajo van a ser colocados dentro de unas determinadas categorías, dentro de las categorías generales de hoteles, hoteles apartamentos o apartamentos turísticos.

Muchísimas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 5766/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta dotze, RGE núm. 5766/11, relativa a interrupció voluntària de l'embaràs, que formula el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, com pensa garantir el dret a la prestació sanitària de la interrupció voluntària de l'embaràs? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar Social.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Ho farem mitjançant l'aplicació de la Llei Orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Fa deu dies, l'Institut de Política Familiar de Balears va anunciar que l'ib-salut deixava els concerts amb clíniques privades per realitzar aquestes interrupcions a partir de gener de l'any que ve. El seu director general va confirmar aquesta notícia afirmant que l'avortament no és cap necessitat i tres dies després vostè afirmà que quan una dona vulgui exercir el seu dret a avortar ho farà als hospitals públics.

Cap objecció per part nostra, però estam preocupats, Sra. Consellera, perquè, no creu vostè que a hores d'ara el Servei de Salut hauria d'articular com fer-ho? No li sembla estrany que aquells que han de donar la prestació no sàpiguen res?, perquè a cap servei de ginecologia de les Illes Balears, a cap hospital públic de les Illes no en saben res, ni les comares, ni les unitats de suport a la dona, ni els metges de família ni les treballadores socials, cap ni un dels professionals que tenen aquest procediment no en sap res.

Per tant, no creu vostè que és una irresponsabilitat fer aquest anunci sense tenir preparada la solució? Deixa les dones amb una incertesa sobre què passarà d'aquí a tres setmanes i la percepció és que sembla que no li preocupa, que no hi ha prou sensibilitat ni tacte ni delicadesa, ni a la conselleria ni al Servei de Salut.

Deixi de guiar-se per aquells que neguen el dret de decidir a les dones. Vostè no complirà la seva obligació de garantir aquest dret a decidir, lliure i responsable, d'una dona. Vostè davant l'avortament vol anul·lar un dret de les dones, especialment de les que són més febles. Ni un part ni un avortament entenen de llistes d'espera. A una situació complicada i difícil se li havia trobat una solució sensible i discreta, ara vostè ha rebotat aquesta solució i si no hi dóna resposta provoca un problema.

La citam a termini per garantir el dret a decidir de les dones, a complir la llei i a que ens expliqui com ho farà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, per una banda m'alegro que estigui d'acord que els avortaments es facin a sanitat pública, si no seria ja el summum del doble llenguatge que vostès solen utilitzar. Per altra banda, el que li demanaria és que no faci cap judici de valor sobre la sensibilitat de ningú. Vostè no és ningú per parlar de sensibilitats.

Per altra banda, el que li dic és que les dones poden estar ben tranquil·les perquè aquesta conselleria i aquest govern aplicaran -com li he dit- la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs que respecta i que protegeix perfectament els seus drets a exercir el seu dret -valgui la redundància- a avortar.

Crec que no fa falta llegir tots els articles que protegeixen aquest dret: "Totes les dones que manifestin la seva intenció de sotmetre's a una interrupció voluntària de l'embaràs, a més a més, rebran informació sobre els distints mètodes d'interrupció, les condicions previstes per aquesta llei en els centres públics i acreditats...", tot això evidentment... -és que em sembla absurd haver de llegir-ho, supòs que vostè ho coneix perfectament-, es respectarà i des de la conselleria i des del Servei Balear de Salut, no sé si és que vostè ha fet una enquesta, poca feina deu tenir si ha parlat amb tots, amb tots, els responsables que han d'aplicar això...

(Remor de veus)

...idò, molt bé, molt bé, ja ens passarà el resultat de l'enquesta.

Miri, Sr. Thomàs,...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Li voldria fer una pregunta, vostè em preguntava la setmana passada amb quina mesura defensaria adequadament els interessos dels usuaris del sistema al Pla Ib-salut 2020, jo vull saber si vostè amb aquesta pregunta...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

...vol defensar els interessos de les dones que desgraciadament es veuen en aquesta situació o quins interessos defensa vostè. M'agradaria que m'ho digués.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. THOMÀS I MULET:

M'ha fet una al·lusió directa la consellera...

EL SR. PRESIDENT:

No, no, no li don la paraula, perdoni.

I.13) Pregunta RGE núm. 5759/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió del Consell de coordinació de policies locals.

Pregunta 13, RGE núm. 5759/11, relativa a reunió del Consell de Coordinació de Polícies Locals, que formula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, amb aquesta pregunta ens referim al Consell de Coordinació de Polícies Locals de Menorca tota vegada que només havia celebrat una reunió des de la seva creació el mes de maig de l'any 2009, així va quedar de manifest en el transcurs de la sessió que va tenir lloc el passat 30 de novembre a l'Ajuntament d'Alaior, amb assistència del conseller d'Administracions Públiques, la directora general d'Interior, Emergències i Justícia i el cap de cossos de Policia Local de Menorca.

Els consells de coordinació s'han de reunir per a l'activament cada sis mesos, mentre que les comissions tècniques tenen reunions fixades cada dos mesos. En el cas de la comissió tècnica hem trobar registre documental d'únicament tres sessions. Correspon a aquests organismes dur a terme una feina fonamental que consisteix en la coordinació de les policies locals per garantir la seguretat pública, respectant sempre les competències que corresponen als municipis.

Vull destacar també que la iniciativa de crear els consells de coordinació va ser del Govern del Partit Popular l'any 2006 quan el Sr. José María Rodríguez era al front de la Conselleria d'Interior.

El reiterat incompliment de l'anterior govern, que ha afectat molt negativament l'illa de Menorca, també es va repetir de manera sistemàtica a Mallorca perquè no va crear ni es va reunir mai els consells de coordinació d'Es Raiguer, Tramuntana, Llevant, Sud i Nord de Menorca.

Des del Grup Parlamentari Popular contrastam una vegada més la mala gestió de l'anterior govern, un pacte contra natura que se'n va anar en orris per la manca de diligència política, allò que coneixem tots com mai no s'hagués pogut fer pitjor.

Sr. Conseller, a més del cas de Menorca, també volem conèixer quins són els objectius i les accions que ha previst la seva conselleria per donar compliment al que estableix la Llei 6/2005, de coordinació de les policies locals de Balears, tot allò que no va fer l'anterior govern.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la veritat és que no en puc una valoració positiva, bona, ja que en aquest fòrum es plantegen i es decideixen assumptes de gran interès. És important -al meu entendre- que tant els caps de policia com els responsables polítics dels diferents ajuntaments comparteixin les decisions i es puguin debatre conjuntament les diferents propostes que es plantegen en aquest organisme. Supòs que l'anterior govern no ho devia veure així.

La veritat és que al darrer consell que es va celebrar a Menorca es varen plantejar propostes molt interessants, tant en el sentit de possibles modificacions de la Llei de coordinació de policies locals, com també d'establir mecanismes de col·laboració i d'associació entre les diferents policies locals. Es varen debatre aspectes sobre la Llei d'activitats classificades, es varen plantejar qüestions de seguretat a grans festes i a actes de gran magnitud i també la necessitat d'ajuda per part d'alguns municipis, tan petits com grans.

En definitiva, la nostra conselleria, aquest govern té intenció de complir la llei, de complir el calendari de reunions, tant en l'àmbit tècnic com polític, que ha fixat aquest organisme i entenem que és un organisme idoni per tal de potenciar totes aquelles necessitats i establir els fòrums de debat pertinents per tal d'arribar a acords entre els diferents municipis. La nostra intenció és poder constituir el d'Eivissa abans de finals d'any, si és possible, i ja entrat l'any que ve anar constituint els de Mallorca. En aquest senti, la nostra intenció és potenciar aquests organismes, Sra. Diputada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 5760/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute del Govern central amb la nostra comunitat autònoma.

Pregunta 14, RGE núm. 5760/11, relativa a deute del Govern central a la nostra comunitat autònoma, que formula la Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, avui que es constitueixen les noves corts generals després de les darreres eleccions del passat 20 de novembre, és un bon dia per saber i per debatre quin és el deute global que l'Estat té amb les Illes Balears, quins són els compromisos devengats i no abonats i les demandes que en aquest sentit ha fet l'actual govern en defensa dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Sovint se l'ha acusat, Sr. Vicepresident, de renunciar i no exigir a Madrid el que ens pertoca i per això és bo que es conegui la realitat de les reclamacions fetes i de quina quantitat parlam.

Si no vaig equivocada, el passat 24 d'octubre, amb registre d'entrada de dia 31 d'octubre, el Govern va enviar un escrit de la Vicepresidència Econòmica al Ministeri d'Economia i Hisenda on es reflectia en un informe detallat la reclamació sobre les aportacions a realitzar per l'Estat a la nostra comunitat autònoma durant l'exercici 2011 i que inclouen els convenis subscrits en exercicis anteriors, els complimentes de sentències, les bestretes a compte i els recursos addicionals del nou sistema de finançament autonòmic. La xifra és realment elevada i això sense comptar els recursos addicionals del fons de competitivitat de 240 milions d'euros que també es reclamen al mateix informe.

Es tracta d'un incompliment de l'Estat que causa, sense cap dubte, un greu perjudici a les arques de la nostra comunitat autònoma. Aquesta és l'herència que ens deixa el Sr. Zapatero a les Illes Balears.

Per això ens agradaria conèixer quina és la quantia del deute del Govern central amb la nostra comunitat autònoma i quina resposta ha tengut vostè a aquestes demandes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyoria, efectivament, des del primer moment en què vàrem entrar a la conselleria vàrem començar a fer les reclamacions pertinents per mirar de trobar un acord per tal que es poguessin fer els pagaments corresponents a tot el deute que s'havia generat per part del Govern central.

La resposta no ha estat en cap moment positiva, tot el contrari. Hem de pensar ben clar que el Govern de Zapatero va fer un canvi radical de política dia 10 de maig de 2010, quan els Fons Monetari Internacional i altres organismes internacionals li varen reclamar fer un canvi de 180 graus.

Com a conseqüència d'això, ha deixat damunt la taula tot un caramull de partides per pagar o per fer front cap a la comunitat de les Balears. I aquestes les podem desglossar de la manera següent. Evidentment hi havia dues bestretes, dues bestretes que va fer que segurament el govern anterior no pogués elaborar un pressupost; aquestes bestretes feien referència al fons de competitivitat i a la disposició addicional tercera, per quantitats molt importants, ells la varen desxifrar en 240 milions d'euros; bé, s'ha de veure si aquesta és o no és la quantitat, però així la va xifrar el Govern del Sr. Antich i així va quedar reflectida en determinats documents.

A més a més, hi havia el tema de les inversions estatutàries, inversions estatutàries que eren conseqüència de la modificació de l'Estatut que se va fer l'any 2007. En aquest sentit s'han reclamat 50 milions que corresponen al 2010, 50 milions d'euros que corresponen a partides de l'any 2010. Tenim el conveni ferroviari de 440 milions d'euros, dels quals s'han fet efectius 57 milions només. Queden, per tant, com vostè deia, partides realment importants per fer front. A més a més, tenim el conveni de carreteres de l'any 1998, 1998, amb dues sentències favorables per a Balears i que són 333 milions.

I aquí no acaba la cosa. Encara hi ha més partides que estan refrendades per sentències judicials. En concret a l'ib-salut i l'Inestur que són de més de 10 milions d'euros addicionals. Tenim el conveni amb Tourespaña per a la remodelació de la Platja de Palma, 83 milions d'euros, dels quals només s'han fet front 20 milions.

Per tant, el que queda per pagar és realment important, i aquesta conselleria ho continuarà reclamant.

I.15) Pregunta RGE núm. 5763/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de l'edifici situat al carrer Palau Reial, 14.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE núm. 5763/11, relativa a adquisició de l'edifici situat al carrer Palau Reial, 14 de Palma de Mallorca, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El 2008 el Govern del pacte va adquirir l'edifici veïnat d'aquesta casa, al carrer Palau Reial, número 14 per un total de 8 milions d'euros. Aquesta compra es va fer per ubicar-hi les dependències del Centre Balears Europa, dependent de la Conselleria de Presidència. I, en primer lloc, el que volem fer és qüestionar la necessitat d'aquella compra, volem qüestionar la necessitat d'un bé immoble que va costar, ja començant la crisi econòmica l'any 2008, 8 milions d'euros. Però clar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, per favor! Continui, Sr. Aguiló.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...però clar, hem de recordar que el Sr. Zapatero en aquella època negava la crisi, deia que tot anava molt bé i tots ho recordarem. Per això, els seus subordinats aquí feien una política de malbaratament i també ho varen fer en aquella inversió que no era en absolut necessària. Per això volem qüestionar aquella operació i volem dir que, efectivament, no eren conscients..., o sí eren conscients del que feien.

I segona cosa, volem saber en quines condicions es va adquirir aquest bé immoble, ja que en els diferents mitjans de comunicació han sortit les intencions per part de l'actual Govern de les Illes Balears, per tal d'una eventual venda d'aquest bé immoble per la falta de liquiditat que té el Govern de les Illes Balears, que sí està preocupat a prioritzar despesa i sí vol aplicar mesures de contenció i sí vol invertir els recursos públics en la política social, perquè a aquest govern realment li interessa. Per tant, com es varen fer aquelles operacions de compra i també volem demanar si l'actual Govern de les Illes Balears estaria afectat per aquelles operacions per una eventual venda de cara al futur. Va ser aquesta, Sr. Conseller, una operació i una adquisició transparent?

També lamentam el que va sortir a uns altres mitjans de comunicació, on el dispendi no només era de béns immobles, sinó també en l'adquisició del mobiliari. Això es va produir l'any 2009 i l'any 2009 ja estàvem, efectivament, en plena crisi econòmica. Estam parlant de taules de reunions de luxe, en definitiva, un dispendi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, CAIB Patrimoni compra l'edifici dia 29 de maig del 2008, restaurat, a Promociones Conquistador Almudaina, SL per un import de 3.500.000, més el 16% d'IVA que fan un total de 4.060.000 euros. Per a aquesta compra, concerta un préstec d'uns altres 4.100.000 euros. A la documentació de l'expedient es diu, però no consta, que hi ha una taxació feta per la propietat venedora i que després d'una negociació es fixa el preu d'aquesta operació per davall del preu de taxació que fixa, com dic, la propietat.

CAIB Patrimoni lloga l'edifici a la CAIB per allotjar-hi serveis de la Conselleria de Presidència i es pacta una renda anual per 24 anys, del 2008 al 2032, que coincideix en les 24 anualitats de quota d'interessos i d'amortització del préstec, més unes despeses de gestió, fent un cost total al final d'aquest període 8.097.000 euros...

(Aldarull a la sala)

En el mateix acte, CAIB Patrimoni va fer una cessió dels seus drets de lloguer en favor de l'entitat bancària que va fer el préstec. Així CAIB paga la renda a l'entitat bancària i aquest import concedit coincideix amb la quota total del préstec.

Segons la llei, correspon assumir la denominada plusvàlua al venedor, a no ser que es pacti una altra cosa. En el cas que ens ocupa, tot i que no respon a l'interès general, es va pactar que els impostos de plusvàlua que generés l'operació els pagaria novament la comunitat autònoma, o CAIB Patrimoni en aquest cas. Però no només açò, sinó que realment CAIB Patrimoni no va liquidar l'impost en el seu moment i ara resta pendent de pagament i amb recàrrecs l'import de l'impost, uns 5.770 euros.

Finalment, la clàusula de rescissió de l'operació de finançament si la CAIB volgués vendre aquest edifici, Sr. Diputat, s'hauria d'afrontar a la rescissió de l'operació de finançament amb el Banc de Sabadell, amb una probable indemnització a favor d'aquesta entitat pel "*procesante y daño emergente*".

En definitiva, és difícil tornar enrera aquesta operació de finançament. Estam obligats a pagar finalment aquests 8 milions d'euros que vostè deia a la seva pregunta. Atesos els condicionants, entenem que la venda és complicada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.16) Pregunta RGE núm. 5757/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni ferroviari.

Pregunta número 16, RGE núm. 5757/11, relativa a conveni ferroviari que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. El agotado convenio ferroviario que en plena euforia calificaban de histórico, como vemos nos sigue trayendo graves complicaciones, al gobierno socialista le ha preocupado y le preocupa muy poco su situación en los cuatro años de vigencia, recordemos que finaliza este año, por ello la pregunta.

Las supuestas inversiones no llegaron, sólo ese conocido 9,6% del total, en cambio ahora la oposición exige cumplimientos que antes ni siquiera pedía. Se sigue sin saber cómo pretendían saldar los 163,5 millones de euros en adjudicaciones que han dejado sin cubrir, un auténtico despropósito de herencia. Convirtieron la gestión del tren en un continuo gasto sin previsión. En la barra libre de su fiesta ferroviaria gastaron, como ejemplo, 55.488 euros en una simple estatua para colocar en una estación que no está ni realizada, que es la de Sant Llorenç, 69.000 euros, 69.484 en un proyecto audiovisual interactivo sobre trenes, que no sabemos su utilidad. O licitaron 198.570 euros en un estudio externo sobre inmuebles de SFM. Deben ser estos más ejemplos del silencio escandaloso de unas inversiones.

El actual govern, de forma responsable, no renuncia, y más ante esta situación, a lo que le corresponde. Solicitó en dos ocasiones reunirse con Madrid, pero el paripé socialista ha sido tal, que recibieron aparte a los alcaldes afectados, contándoles lo que quisieron, lo que les salió por ahí. Luego tres días después de las elecciones, en funciones, reúnen a la comisión mixta, donde los propios socialistas la declaran no competente y remiten que si quieren algo, se vayan a Hacienda. Totalmente lamentable. Tras 20 días de esta reunión y finalizando ya este convenio a escasos días, Sr. Conseller, ¿qué valoración actual hace el Govern de la situació del conveni ferroviari tras la reunió del 23 de novembre? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, Medi Ambient, Agricultura...

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, president. Ho arribarem a dir qualque dia, president. Sr. Diputat, la valoració que feim d'aquest famós conveni ferroviari òbviament no és positiva en aquest moment ni molt manco. Crec que hauria pogut ser positiva si ens haguessin rebut en el moment que vàrem sol·licitar la reunió, crec recordar que era dia 23 de setembre i haguéssim tengut un pla suficient per poder asseure les persones i les administracions per intentar renegociar-lo.

Això no va ser possible, jo supòs perquè tampoc no hi havia intenció de tirar-ho endavant. De fet, com bé vostè sap, se'n va citar dia 23 de novembre, tres dies després de les eleccions a la famosa reunió, on ens varen dir que no era competència d'aquella comissió mixta, sinó que havíem d'anar a sol·licitar al Ministeri de Polítiques Territorials la convocatòria d'una comissió bilateral per tractar aquests assumptes.

Nosaltres hi continuam fent feina. Com vostè ha dit, és un conveni que, per desgràcia, marcava unes inversions per valor de 443 milions d'euros i només se'n varen aconseguir posat 57,5. Hi havia unes anualitats pactades que ha estat un poc la clau del lloro que ens ha fet en aquests moments no disposar del finançament possible. És veritat que també nosaltres el que férem tot d'una que vàrem arribar va ser, com a primera mesura, aturar les obres, aturar unes empreses que gastaven i gastaven i que nosaltres érem ben conscients que no se les podria pagar. No només nosaltres, el govern anterior també n'era conscient perquè va deixar de pagar-los el novembre de l'any passat. Per tant, primera mesura, aturar.

Ens sap greu que es continuàs, a compte d'aquest suposat conveni, licitant obra per valor de fins a 220 milions d'euros, quan en realitat només en teníem 57,5. D'aquests 220 milions d'euros també, com vostè sap, hi ha pràcticament obra realitzada per devers 140.

Bé i tot això on ens du? A una situació molt complicada, nosaltres continuam reclamant aquest conveni, però el que haurem de fer serà ara explicar-ho dins aquest nou escenari, explicar-ho al nou govern. I esperam que siguin més receptius que aquest govern que ha sortit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.17) Pregunta RGE núm. 5753/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a protecció d'Es Canons.

Passam a la pregunta número 17, RGE núm. 5753/11, relativa a protecció dels Canons i la formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, amb la Llei 1/2000 es va protegir l'indret dels Canons, a més d'altres llocs, com Alcanada, Cap des Pinar, etc. Aquesta protecció dels Canons l'any 2000 es va fer per unanimitat d'aquest Parlament de les Illes Balears. Voldria saber quina opinió li mereix la protecció dels Canons d'Artà?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, aquesta protecció, com molt bé ha dit, es va fer per part d'un govern de diferents forces polítiques, on no hi havia cap tipus d'obra realitzada, començada. Per tant, entenc la seva protecció.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, vostès en aquests moments estan plantejant la revisió de tot un seguit de normes que han protegit tota una sèrie d'indrets. Fins i tot el conseller ha posat com exemple les indemnitzacions que s'han de pagar a Cala Vella. Cala Vella és la promotora dels Canons d'Artà, que en el seu moment va demanar 20 milions d'euros d'indemnització. Demanar no fa preu, i vostès estan posant en aquests moments com exemple totes les indemnitzacions juntes que se demanen per a tots aquests indrets.

La sentència dels Canons ha deixat ben clar que no es paguen les expectatives, que es paga únicament i exclusivament allò que es va gastar, en el cas dels Canons poc més de 2 milions d'euros, 3,6 amb els interessos, una quantitat evidentment alta, però des del nostre punt de vista protegir no té preu. I haver protegit aquest indret entra dins aquest model que nosaltres defensam de sostenibilitat, de protecció del territori, del paisatge i del medi ambient. I no són paraules únicament i exclusivament meves, també la Cambra de Comerç, la CAEB o el Cercle d'Economia han apostat en el seu moment per la sostenibilitat, pel paisatge i pel medi ambient.

Per tant, Sr. Bauzá, si vostè ara em diu que entra dins aquest joc que s'havien d'haver protegit i tenint en compte que als Canons hi havia vials fets, evidentment hagués estat més barat si no hi hagués hagut els vials fets, però hi havia vials fets, i hem de pagar una indemnització petita, però l'hem de pagar, la meua pregunta també és lògicament si han canviat de parer, si s'empenedeixen o si és que troben que no s'ha de jugar amb doblers d'altri, com diu el Sr. Company.

En tot cas, ja dic, des del nostre punt de vista, protegir no té preu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, tal vegada no tenguí preu si no paguen vostès, això és claríssim. Però miri, nosaltres no volem fer un debat estèril. Nosaltres volem ser seriosos i sobretot el que no volem és que passi el que ha passat fins ara. La inseguretat jurídica ha estat sobrevolant aquestes illes sempre que han governat vostès. El que no és de rebut -per molt que moguin la mà-, el que no és de rebut és que quan l'administració dóna permisos i llicències, sigui la mateixa administració que la que retiri els mateixos permisos o llicències, perquè sí que hi ha drets adquirits que poden ser executats o no, en funció de l'evolució d'aquestes urbanitzacions.

Nosaltres no estam disposats que passi el que ha passat fins ara. I el que no volem és que es jugui amb els drets de ningú i el que no pot ser és que en funció de qui governa es facin unes coses o se'n facin unes altres. Nosaltres apostam per la seguretat jurídica i nosaltres no volem jugar amb això que avui deim sí, demà tal vegada direm que no, però mentrestant és possible qualsevol cosa.

Aquesta no és la clau, ni l'argumentació, ni la forma de funcionar d'aquest nou govern. Nosaltres volem fer normatives clares, normatives senzilles, normatives no interpretables. Nosaltres no volem que passi el que ha passat sempre que vostès han governat, que han allunyat els inversors, han allunyat la riquesa i sobretot que entre tots és possible que paguem les decisions que han pres uns pocs.

Per tant, ha arribat la seguretat jurídica i es mantindrà amb el Govern del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Boned, per què em demana la paraula?

EL SR. BONED I ROIG:

Abans d'entrar en el segon punt de l'ordre del dia i en aplicació de l'article 76 del Reglament d'aquest parlament, deman la paraula per al·lusions en el primer punt de l'ordre del dia, a una pregunta concretament per part del conseller d'Agricultura i Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Jo no he vist en cap moment cap al·lusió...

EL SR. BONED I ROIG:

S'ha fet al·lusió expressa del meu nom i s'han interpretat unes paraules meves molt clarament amb una clara intenció molt diferent a la que jo vaig expressar i m'agradaria simplement deixar-ho clar. En cas contrari, digui'm què estic incomplint d'aquest article 76.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Boned, ha estat esmentat. S'ha parlat d'un retall d'un mitjà de comunicació. Jo no he interpretat cap al·lusió cap a vostè, eh? Em sap molt de greu, sí, ha estat esmentat, efectivament, el Sr. Conseller ha mostrat una fotocòpia de premsa...

EL SR. BONED I ROIG:

Sr. President, s'ha fet una afirmació en referència a unes paraules d'aquest diputat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, Sr. Boned, no li don la paraula...

Passam a la pregunta ...

Sí. Per què em demana la paraula Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Por cortesía parlamentaria el Govern solicita el aplazamiento de esta próxima pregunta.

I.18) Pregunta RGE núm. 5770/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contactar amb l'oposició.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, la pregunta número 18 queda ajornada.

II. Interpel·lació RGE núm. 3100/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern en matèria de dependència.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3100/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern en matèria de dependència.

En nom del Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a totes les persones presents en aquesta sala. Aquesta interpel·lació va dirigida a la consellera de Salut, Família i Benestar Social.

Per a nosaltres la Llei de dependència és una llei absolutament vital i important no només pels serveis que dona sinó pel que significa històricament, és el primer reconeixement d'un dret social, equiparable a salut i educació, que a la història de la democràcia espanyola o de l'Estat espanyol es dona. Fins a la Llei de dependència, i de fet exclusivament tenim aquest tipus de prestacions, un ciutadà té dret a reclamar i que se li faci efectiva, fins ara només ho teníem en salut i educació i això és una primera passa en serveis socials.

Es deia que és la quarta pota dels serveis socials, nosaltres no estam d'acord amb aquesta afirmació, sabem que és una part molt important d'aquesta pota però pensam que la pota aquesta dels serveis socials ha de ser molt més ampla, ha de comprendre temes de drets per a persones amb discapacitat, drets per a persones majors, drets per a ajuda econòmica per a subsistència que a la nostra comunitat autònoma i a l'Estat espanyol encara no existeixen.

És molt important també per a nosaltres perquè és un reconeixement que una necessitat, com és atendre la cura de les persones que pateixen dependència, sigui per sobreenvelliment o sigui per discapacitat, no és un problema familiar, transcendeix la família, és un problema social i s'ha de cercar una solució col·lectiva, una solució social i que aquesta solució l'ha de gestionar l'administració pública, que és la seleccionada a través de la democràcia per tots nosaltres.

Sabem que és una llei que necessitarà diverses legislatures per a la totalitat del seu desenvolupament i per arribar d'una forma efectiva i eficient a la totalitat de la població que la precisa; sabem que durant una legislatura es va fer una feina, que en aquesta legislatura, pensam, que s'ha de fer una altra feina, però entenem que és un desenvolupament permanent i que no bastaran dues legislatures per abraçar la totalitat de la Llei de dependència. El mateix que passa amb educació i sanitat, des que es va aprovar la Llei d'educació o la Llei de sanitat estan en contínua millora i el cent per cent de la seva implementació no es va aconseguir pràcticament fins a la tercera legislatura en què es va aplicar. I per tant sabem que la dependència també va en aquest sentit i mai no ens negat a reconèixer-ho.

Durant la legislatura anterior es va fer el que nosaltres consideràvem imprescindible, es va crear un estructura bàsica d'informació, de valoració, del Programa d'atenció individual, del tema de la resolució, del tema del sistema informàtica; es va contractar, formar i incorporar al sistema comunitari els valoradors; es va fer la legislació necessària per poder aplicar la Llei de dependència a la nostra comunitat autònoma, amb molts problemes, i que segurament vostè també tindrà durant la seva legislatura. Tenim uns estatuts que ens diuen que la Llei de dependència és del Consell i tenim un Consell Consultiu que no ens deixa crear decrets perquè ens diu que incomplim la normativa bàsica d'aquesta comunitat autònoma que són els estatuts; però som conscients també que els consells insulars no estan preparats per fer això i tot i així varem avançar amb decrets i vostè es trobarà amb la mateixa dificultat, però no podem deixar d'avançar, perquè, si no, no tendríem legislació per aplicar la Llei de dependència.

Varem establir una llista única per accedir al sistema de prestacions tècniques, centres de dies i residències gestionades pel Consell, que és el que ens determina l'estatut i la Llei del 2004 que ja estava aprovada en relació amb les competències dels consells en serveis socials. Es varen obrir nous centres i concertacions amb els ajuntaments.

Tot això amb una crisi econòmica que va, en som conscients, alentir el desenvolupament i va retardar el desenvolupament de la Llei de dependència en l'evolució que a nosaltres ens agradaria, fins i tot va retardar o va impedir que es fessin alguns projectes que nosaltres consideràvem necessaris, com era la concertació amb les residències privades. I som conscients també que durant aquesta legislatura la crisi econòmica persistirà bona part d'aquesta legislatura i per tant entenem que no hi hagi avanços ràpids, però sí que exigirem que hi hagi avanços i sobretot que la ciutadania conegui les propostes del Govern, i per això avui li fem aquesta interpel·lació, per conèixer durant aquesta legislatura el Govern de les Illes Balears quina previsió té de desenvolupament de la Llei de dependència a la nostra comunitat autònoma.

Per al nostre grup parlamentari són diversos els reptes d'aquesta legislatura: un és la incorporació de la teleassistència del servei d'ajuda a domicili, que afectarà un conjunt de població molt important, tot el del grau 1, i que s'haurà de fer conjuntament amb els consells insulars i amb els ajuntaments, amb les dificultats que això genera, perquè tenim un servei d'ajuda a domicili i un de teleassistència que superen els cinquanta models perquè cada ajuntament ha desenvolupat el seu servei d'ajuda a domicili. I això sabem que és una dificultat tècnica, però durant aquesta legislatura s'haurà de resoldre perquè així ho determina la Llei, que és aquesta legislatura que toca la incorporació de la teleassistència i del servei d'ajuda a domicili d'una forma molt massiva, per tant quines previsions té vostè per poder incorporar la teleassistència i el servei d'ajuda a domicili?

El creixement de places residencials i centres de dia, si hi ha previsions en aquest sentit i si hi ha previsions de la concertació amb les privades. No li parl del 2012, l'enfocament és de la legislatura, és tenir un full de ruta durant aquesta legislatura.

Pensam que també un dels reptes d'aquesta legislatura és millorar la qualitat de les persones que reben l'ajuda econòmica, la supervisió que efectivament aquesta ajuda econòmica vagi destinada a la rebin les persones dependents. Nosaltres durant la legislatura el que varem fer és que a les persones els arribassin els doblers, l'ajuda econòmica a les famílies, però entenem també que ara, creada ja aquesta estructura i augmentant la demanda, la nòmina mensualment, també s'ha d'incorporar garantir que aquestes prestacions econòmiques vagin dirigides a la persona dependent i que la família no els utilitzi per a unes altres necessitats que no siguin aquesta.

L'ampliació de formació de guaridors, que es va iniciar durant la passada legislatura, però que nosaltres pensam que és important continuar-la i sobretot ampliar-la. I una cosa que també ens preocupa molt és el règim de compatibilitat entre serveis de prestacions de la Llei de dependència, que entra en vigor el proper dia 1 de gener del 2012 i que vostès a la Llei de pressuposts no varen derogar, com han derogat altres decrets, i aquest sembla que el volen mantenir. Per tant, quin tipus de mesures han previst per a aquesta compatibilitat de serveis que entra en vigor l'1 de gener del 2012?

Ens preocupa molt i ens agradaria la seva opinió sobre el manteniment del servei, ens preocupen molt les declaracions del Sr. Rajoy dient que no era viable, que era inviable, que la Llei de dependència era inviable; això ho fa a una entrevista tres dies abans de les eleccions de l'Estat i així es recullen les seves paraules, i així ho interpreten pràcticament tots els mitjans de comunicació. I a més ens preocupa molt perquè durant aquests sis mesos que hi ha hagut d'una majoria molt important pràcticament a totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol que governa el Partit Popular hi ha hagut una reducció molt important en temes de Llei de dependència, que ni tan sols es cobreix la taxa de reposició. Per tant, ens agradaria conèixer amb paraules seves si està d'acord amb aquesta inviabilitat que defensa el Sr. Rajoy en temes de la Llei de dependència.

En definitiva, quines previsions té. No hi ha hagut de moment cap proposta en relació amb la dependència, de fet no hi ha hagut propostes per escrit de la seva conselleria en temes de serveis socials, i en temes de dependència cap. No és que hagin passat sis mesos de govern o que només hagin passat sis mesos de govern, tenim documents, per exemple en salut, tenim el document de Salut 2020, que hi podem estar d'acord o no, però hi ha un document, hi ha una elaboració feta i per tant tenim una referència; en serveis socials i en dependència no tenim res. Per tant, avui, que fem una interpel·lació en dependència, li demanam quina previsió té, quins documents tenen prevists o sobretot quin full de ruta té vostè per a aquesta legislatura? De fet d'altres departament del Govern tenim documents d'elaboració, tenim decrets lleis, tenim una Llei turística, hi podem estar d'acord o no, però hi ha una elaboració feta, de serveis socials i de dependència no tenim res. L'únic que tenim és un pressupost, d'1 de gener del 2010, que no respon a les necessitats d'1 de gener del 2012, perdonin, perquè és d'1 de gener del 2010, vull dir que han passat més de 700

dies, i vostès el que han fet ha estat copiar pràcticament el d'1 de gener del 2010.

Des del mes de juliol, des del nostre grup, millor dit, intentam fer un seguiment de l'evolució de la nòmina a través de preguntes amb contestació escrita i que demanam mensualment quina quantia de l'ajuda econòmica de la nòmina ens dóna; quina quantia per endarreriments es paga; quants beneficiaris nous de l'ajuda econòmica familiar s'incorporen a cada nòmina. Ens varen contestar el mes de juliol, però no tenim les dades ni del mes d'agost, ni del mes de setembre, ni del mes de juliol, i això, Sra. Consellera, no és una valoració que vostè pugui fer com va fer a la darrera interpel·lació, que jo em queixava que no em contestava, vostè em deia que em contestava però a mi no m'agradava, perquè això està a documents del Parlament, totes les tramitables pendent de resposta del Govern que tenim per part de la seva conselleria, i que de tot aquest llistat n'hi ha una, dues, tres, quatre, cinc que depenen de dependència i que són aquesta relació de nòmina. Per tant, avui ens agradaria que ens poguéss contestar aquestes preguntes: quantia de l'ajuda econòmica de la nòmina de novembre; quina quantia per endarreriments es paga; quants beneficiaris nous de l'ajuda econòmica familiar des del mes de juliol ha incorporat aquesta conselleria.

No sabem a què respon aquest silenci, si és a negligència; si vostè no vol complir la seva obligació de contestar les preguntes que li formula l'oposició, o que la nòmina cada vegada té una quantia inferior i no la vol mostrar. Comprendrà que el silenci convida a l'especulació, avui ens agradaria conèixer totes aquestes preguntes en relació amb la nòmina de dependència.

Miri, Sra. Consellera, a vostè no la valoraran per fer la gestió o per d'oposició a l'oposició, com ens té habituats quan contesta les preguntes i les dues interpel·lacions fetes fins ara per part de l'oposició; ni la valoraran per aconseguir els aplaudiments del seu grup parlamentari per una frase eloqüent o durant una sessió parlamentària; ens agradaria que no utilitzàs el temps per contestar, per fer una valoració de l'anterior legislatura que, com tota acció humana, va tenir encerts, dificultats i equivocacions, explicar-nos ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... explicar-nos, per favor, en aquesta interpel·lació, el que vol fer durant aquests quatre anys en dependència, on vol arribar. Som conscients de les dificultats i que tal vegada no es pugui aconseguir, però és necessari que un polític tenguim un projecte de l'àrea que gestiona i que els ciutadans el coneguim, ens expliqui en aquesta interpel·lació què vol fer en elaboració normativa, en creixement de serveis, per aconseguir una millor coordinació entre els serveis; si està d'acord amb les prioritats que ha marcat el nostre grup i que li acabam d'exposar; quines són les propostes per a després d'aquests quatre anys de la VIII legislatura la Llei de dependència estigui més consolidada que

a 1 de juny del 2011, perquè serà per aquestes coses que la valoraran.

Miri, les entitats estan preocupades, com ho estaven quan hi havia un pacte de progrés, pel retard dels pagaments, però el que els preocupa més és que no hi ha propostes de futur, no hi ha idees, almanco és això el que ens transmeten. Avui, Sra. Consellera, té una oportunitat per donar aquesta confiança, per favor utilitzi-la.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Govern, té la paraula la consellera Sra. Castro.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Santiago. Bé, jo no sé com li he de contestar perquè si un dia llegesc perquè llegesc, si contesto criticant perquè crítico, miri, jo no vull passar a la història com a res, jo vull fer la meva feina el millor que pugui i servir als ciutadans el millor que sàpiga, amb humilitat i amb transparència.

Quant a la Llei de dependència i a la gestió d'aquest govern de la mateixa, del seu desenvolupament, li vull dir que el que no farem en cap moment és crear més expectatives de les que ja s'han creat amb l'elaboració i amb l'aplicació d'aquesta llei. El gener del 2007 va entrar en vigor la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, vostès es van omplir la boca de dir que el Partit Popular no havia fet res a l'anterior legislatura; bé, el 2006, de moment, es van trobar vostès creada la Fundació d'atenció i suport a la dependència i de promoció de l'autonomia personal de les Illes Balears, que ja suposava una estructura per gestionar aquesta llei, a més a més de moltes infraestructures que estaven començades i que estaven programades i que vostès van finalitzar.

Però bé, com deia, el gener del 2007 va entrar en vigor aquesta llei, aquesta llei té com a objectiu atendre les necessitats de les persones que estan en una especial situació de vulnerabilitat i requereixen suport per desenvolupar les activitats essencials de la vida diària. I aquesta llei, com deia, és una llei que crea moltes expectatives, pot ser una bona llei, és una molt bona llei, per això el Partit Popular la va votar a favor i el Sr. Rajoy, jo no puc parlar per boca d'ell, però ell la va votar a favor en el Congrés dels Diputats, i ell el que ha dit és que és una llei que no s'ha aplicat al cent per cent i que veurem si es pot aplicar en la situació en què estam, perquè aquesta és una bona llei si s'aplica al cent per cent, si no només és una llei que ha creat uns drets i unes expectatives que a la vegada han creat frustració als possibles usuaris de la mateixa i dels serveis que regula.

Ara amb què ens trobem? Amb aquesta frustració que li deia i a més a més amb una situació de crisi econòmica que pot ser excepcional però és una crisi de llarga durada, serà excepcional per la mesura, no pel temps que dura, perquè durí poc temps, sinó per la gran mesura de la crisi que ens condiciona totes les accions de govern, i evident l'aplicació de la Llei de dependència està extraordinàriament condicionada per aquesta crisi econòmica. I aquesta aplicació de la Llei de dependència està condicionada per la crisi no només quan vostès governen, quan governa el Partit Popular també, vostè ho ha dit, però vostè sap que el nivell d'exigència en aplicar la Llei de dependència no és el mateix que vostè tenia en si mateixa, perquè vostè en aquest mateix plenari va dir: "no tenim els doblers suficients ni els doblers necessaris per pagar totes les polítiques que volem dur a terme i la Llei de dependència és una d'elles".

Doncs, nosaltres estem igual i el que no li explicaré, sí, jo li explicaré el que volem fer i les nostres prioritats, però no esperi miracles, Sra. Santiago, jo no vull crear expectatives. Joestic segura que durant aquesta legislatura podrem fer molt més del que li diré avui, molt més, el que no vull és dir ara coses que llavors no estic segura de si podrem complir, és així de clar, jo no vull dir, i menys jugant amb col·lectius com els que s'han d'acollir a la Llei de dependència; es poden crear expectatives, com s'ha fet durant molts anys, que llavors no es poden complir.

Jo li reconec l'esforç que vostè va fer per aplicar la Llei de dependència, pràcticament només l'ha gestionada vostè aquesta llei en aquesta comunitat autònoma, perquè va entrar en vigor com dèiem el 2007, i el 2006 el Partit Popular ja havia deixat la Fundació, havia deixat unes infraestructures, però és a vostè a qui li ha tocat el major temps de gestió d'aquesta llei. Nosaltres seguirem amb la mateixa línia, seguirem gestionant aquesta Llei de dependència.

Les nostres prioritats quines seran? Doncs, miri, de moment la principal prioritat, bé, no entraré a parlar de finançació a nivell del Govern central, si de cas ja en parlarem després, però la nostra primera prioritat és agilitar els processos administratius. Què passa amb els processos administratius i amb la gestió del procediment de reconeixement de la dependència? Doncs, vostè ho ha dit, aquí hi ha implicades moltes administracions, la comunitat autònoma és la que té la competència i estan repartides entre l'Estat, la comunitat autònoma, consells insulars i ajuntaments; com deia, la competència bàsicament la té reconeguda la comunitat autònoma, a través de la Direcció General de Família, Benestar Social i Atenció a Persones en situació Especial, abans Direcció General de la Dependència, i es va fer la contractació per a les valoracions i per als PIA per part de la Fundació d'Atenció i Suport a la Dependència i de Promoció de l'Autonomia Personal de les Illes Balears.

Ara, el 2010, ens trobem que els valoradors i els treballadors socials estan desplegats en els consells insulars i en els ajuntaments a través de convenis. No dubtam que a un principi això tenia molt bona intenció i que podia suposar un apropament del servei d'atenció de la dependència als ciutadans, però ens ho hem de replantejar, i això ens ho volem replantejar perquè la possibilitat que aquests treballadors puguin fer qualsevol tipus d'actuació social suposa un endarreriment en molts casos a les valoracions i també a les revisions de casos en què augmenta el seu grau de dependència i han de ser revisats. I ens trobem que això té dificultats perquè, a més a més, aquests treballadors socials i valoradors no tenen estructura administrativa en molts ajuntaments on fan feina, i tenen moltes dificultats.

També volem revisar els criteris de distribució dels treballadors socials, perquè ens hem trobat que fins i tot dins l'Ajuntament de Palma hi ha moltes diferències d'uns barris a altres i ho volem revisar.

I un altre aspecte que ens plantejem, i serà una de les nostres prioritats, són les dificultats que es tenen amb el sistema informàtic. Vostè sap que aquesta és l'única comunitat autònoma que depèn actualment exclusivament del sistema informàtic del Servei d'atenció a l'autonomia i a la dependència, i aquest programa té aspectes positius, però presenta moltes dificultats. Precisament, ara mateix, duem dos mesos que a conseqüència d'una avaria s'ha paralytitzat tot l'enregistrament d'expedients, fins i tot hi ha expedients que s'han perdut i s'haurà de recuperar l'expedient en paper i bé, haurem d'anar a cercar l'expedient en paper, tornar-lo gravar, i vostè sap que això és una dificultat molt gran, i aquest és un dels temes que ens plantejem per agilitar els processos administratius, com li deia.

Volem integrar tota la informació de caire social i de caire sanitari. Això és molt important i això, en tenir ara la conselleria integrada, sanitat i benestar social, serà més fàcil, i pensem també que en això ens ajudarà molt la nova targeta sanitària que es vol implantar des d'ib-salut. En aquesta targeta podrà haver-hi altres dades, no només sanitàries, i estem estudiant el tema de poder incloure dades socials. De fet ja hi ha ajuntaments que ens ho han demanat.

En això també és molt important el tema de desenvolupar la prevenció, un tema pendent al desenvolupament de la Llei de dependència, i aquí també farem feina juntament i molt coordinadament la direcció general amb el Servei Balear de Salut. El tema de la prevenció de la dependència és una assignatura pendent a la qual volem donar molta importància.

Vostè ha parlat de la formació tant..., suposo que es referia als professionals, com dels cuidadors familiars. Es va començar, s'està duent a terme, però volem potenciar-la i millorar-la, perquè vostè també sap, Sra. Santiago, que encara que no ens agradi i no fos la finalitat de la llei les prestacions més demandades són les prestacions econòmiques. Això ens sembla molt malament, igual que a vostè, suposo, perquè és un pas enrere sobretot de cara una altra vegada més a recaure tot sobre la dona cuidadora, la dona de la família, que al final és la que es fa càrrec de les persones dependents, però és una realitat; això ha vingut donat també per la crisi econòmica, i per això volem

potenciar la formació sobretot dels cuidadors familiars, i estem preparant un programa de cara a aquesta potenciació.

Em demana les dades. Bé, les dades estan..., jo demano disculpes si no s'ha contestat alguna pregunta per escrit; es contestarà immediatament. Jo ara no sé la xifra exacta que s'ha pagat cada mes, però bé, li contestarem el més aviat possible. I el que sí que tinc són les dades que s'han penjat a la pàgina web des del setembre, ja, perquè vull recordar que des del febrer del 2011 no hi havia cap dada penjada quant a dependència, i és el tema de les sol·licituds que hi ha hagut des del juliol fins al novembre. Actualment el novembre hi ha hagut..., o sigui, fent el tall a novembre són 21.994 sol·licituds amb 19.803 dictàmens, i beneficiaris amb prestació n'hi ha 10.418. Com dic nosaltres des del setembre estem tornant a penjar totes les dades a la pàgina web.

Bé, jo crec que..., no sé si li he contestat tot. Com li deia les nostres prioritats són les que li he comentat; li parlo de les prioritats i de les coses que sabem que podrem complir.

Ah, llavors hi ha el tema de la xarxa de serveis, residències i centres de dia. Miri, ja li dic ara que durant el 2012 no s'iniciarà cap tipus de construcció nova, això sí que li ho puc dir ben clar, només per al 2012; evidentment esper que durant els següents anys canviï aquesta afirmació, però durant el 2012 no es pot iniciar cap construcció nova. De fet la llista d'espera, bé, allò de planificar a molt llarg termini pot ser bo, perquè dones ja unes pistes del que vols fer, però si al final no es pot fer vostè té l'experiència que és molt dolent, perquè es va fer una sèrie de planificacions i encara es demanaven més centres de dia, per exemple a Eivissa, 7 centres de dia va ser el compromís que llavors es va haver d'abandonar; a més és que la llista d'espera és més gran a residències que a centres de dia. Per tant hem de planificar una mica, en aquest moment en què ens trobem, amb una mica de seny i sobretot, em sap greu repetir-me però sense crear expectatives que no es puguin complir; prefereixo dir les coses negatives d'entrada i llavors ja veurem tot el que podem fer, perquè també estem pendants de la finançació del Govern central, que evidentment aquesta suposo que sí no és una bona llei com realment podria ser és per la falta de finançament del Govern central, que des del primer dia ha anat disminuint.

Quant a la concertació...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Consellera, també.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí, ja acabo. Bé, quant a la concertació amb la privada, idè evidentment si hi ha algun tipus de centre que no es pot posar en funcionament, idè immediatament s'intentarà concertar per poder-ho fer més ràpidament. I he de dir també que allò que no es pot fer és inaugurar i crear centres i crear expectatives una altra vegada, i que llavors ens trobem que hi ha centres que es van inaugurar i que ni tan sols no estaven autoritzats.

I bé, de moment jo crec que és el que m'havia preguntat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Consellera. Per al torn de rèplica té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Gràcies, consellera. Jo no li he dit que passarà a la història pel que farà, he dit que la valoraran, que la valoraran per la feina que a final de la legislatura hagi pogut deixar.

Miri, nosaltres no compartim amb vostè aquesta, diguem, duresa de no voler explicar -per a mi és una duresa- no voler explicar el que vostès volen fer. Vostè li diu expectatives; per a nosaltres això són compromisos amb el ciutadà, i un polític ha de tenir compromisos amb el ciutadà perquè hem de saber quina capacitat té de planificar, de fer una anàlisi de la realitat i de com interpreta això i on pot arribar, i aquests compromisos són els que han de ser valorats; vostè els diu expectatives. Creem aquests compromisos perquè si no és molt fàcil dir, quan un ja ho ha fet, que ho volia fer, però jo el que li deman és que vostè faci un esforç públic de dir "m'agradaria que l'any 2015 en Llei de dependència estiguéssim en aquesta circumstància". I efectivament no hi ha cap govern que compleixi el cent per cent de la seva gestió, cap, ni progressista ni conservador, Sra. Castro, però no hem de tenir por d'explicar on volem arribar. Vostè li diu crear expectatives, nosaltres li deim un compromís públic, un compromís, un contracte amb el ciutadà que pensam que tot polític que gestiona ha de tenir. Vostè això és molt refractària a dir-ho, i nosaltres insistirem a demanar-li-ho. No val a feina feta dir que ja la volien fer, això és molt fàcil, perquè si no no hi ha joc parlamentari. Jo a vostè li he de poder fer un seguiment, jo i qualsevol parlamentari, i no el podem fer en relació a la feina que ja està feta, sinó en relació amb la que vostè ha dit que arribaria a fer. Per tant en això insistirem; vostè és poc inclinada a això però nosaltres hi insistirem.

Miri, jo no volia fer referència al Govern del Sr. Matas; vostè hi ha fet referència i per tant li contestaré. Efectivament, una fundació amb quatre als càrrecs la varen fer, però amb gent de base, una; teníem quatre alts càrrecs i un valorador. D'aquests alts càrrecs que va crear el govern Matas, que va ser el govern que va crear més estructures tipus fundacions i consorcis, la fundació existia; ara, gent per fer feina dins la fundació, un valorador, i quatre alts càrrecs. Això és el que ens vàrem trobar; si vostè considera que això és una estructura per iniciar la Llei de dependència..., esper que no coincideixi amb aquesta valoració.

Em preocupa molt també que vostè no es comprometi públicament amb aquestes afirmacions que va fer el Sr. Rajoy, de considerar inviable, i vostè ha de tenir més informació que un ciutadà normal del que interpreta el Partit Popular per inviable, la Llei de dependència. El que entén la ciutadania és que si és inviable segurament hi haurà una paralització. Jo li deman si vostès tenen més informació o si simplement va ser un titular d'un... Clar, si un futur president de govern diu "aquesta llei és inviable", això què significa a nivell de la ciutadania?, que no es pot fer; si no què significa inviable? Doncs li deman,

vostè que té més informació del Partit Popular, què significa inviable; o si efectivament va ser una ficada de pota del Sr. Rajoy que s'ha fet.

Vostè diu que no espera miracles. Jo tampoc no esper miracles; de fet no tenc fe, no som una persona creient, jo quan parl de fe (...) el que em deia Lluís Llach a les cançons, que deia que fe és somniar i és penosa lluita de l'avui per al demà. No esper miracles, però per aconseguir les coses efectivament hem d'aconseguir treballar en les coses, i això és el que nosaltres li demanam des del grup parlamentari amb insistència: on vol arribar, i vostè no ens ho explica, Sra. Consellera, i jo sé que vostè utilitza un to amable, un to de donar informació, però no contesta el que nosaltres li estam demanant: on vol arribar el 2015?, quines són les seves previsions? El 2012 ja ens ha dit que no construirà, però el 2013 què prioritzarà?, residències, centres d'estades diürnes?, prioritzarà la construcció?, prioritzarà la concertació?, prioritzarà les privades?, que nosaltres entenem que a les privades se'ls ha de fer... Una cosa important.

En temes de finançació, que vostè ho ha esmentat, ens tindrà sempre devora. En aquest parlament crec que vàrem presentar diferents grups parlamentaris quatre resolucions que criticaven l'Estat perquè la Llei de finançació era molt reduïda i insuficient i es varen aprovar per unanimitat. En això ens tindrà sempre devora, perquè la Llei de dependència està mal finançada per part de l'Estat. Estam d'acord que un dels objectius ha de ser agilitar els processos administratius, de la Llei de dependència i de qualsevol administració pública.

Li demanaria que es replantejàs el tema dels convenis municipals, perquè vostè diu que així hi ha una persona que abans feia valoració de dependència i ara fa altres coses, i nosaltres ho interpretam a l'inrevés, que abans hi havia només una persona a un municipi que feia dependència i per exemple ara n'hi pot haver quatre, perquè el que s'han incorporat són les altres treballadores socials o els altres treballadors socials a la dependència, i això és l'objectiu, perquè si no podem tenir el perill de crear xarxes paral·leles d'atenció primària, unes per a dependència i altres per a altres temes. L'Ajuntament de Palma si el té mal repartit per barris, comprendrà que nosaltres respectam l'autonomia municipal; nosaltres vàrem fer un repartiment objectiu per nombre de ciutadans, per nombre d'habitants, i els municipis ho repartiran des de la seva competència municipal com considerin.

El sistema informatiu. Efectivament som l'única..., quan nosaltres vàrem començar a gestionar la Llei de dependència no érem els únics, però ara som els únics. Nosaltres ens vàrem voler estalviar 7 milions d'euros que ens demanaven, 7 milions d'euros, per un sistema informàtic o informatiu nou. Era impossible, i per tant, com que l'Estat a la Llei de dependència es va comprometre a tenir un sistema informatiu en vigor, actualitzat i actual, l'hi hem d'exigir, perquè si no ens costarà això entre 5 i 7 milions d'euros per fer un sistema informàtic en què l'Estat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...té responsabilitat. Per tant en això també ens tindrà devora amb aquesta exigència.

Sí, gràcies, president.

La prevenció; la prevenció és fonamental, però la Llei de dependència parla de la prevenció a partir de l'any 2015. Per tant les prioritats són anteriors, vull dir que ens falten places residencials, ens falten centres d'estades diürnes, hem d'augmentar la dotació per les ajudes econòmiques, i per tant la prevenció pens que en aquest moment no és prioritària per al Govern, i molt més quan vostè sap que tot el tema de prevenció de l'envelliment en positiu és competència dels consells insulars, que nosaltres hi podem col·laborar però la competència és dels consells insulars en tema de vellesa.

Ja se m'està acabant el temps. Jo el que li demanaria seria aquest esforç per la seva banda de, si no és avui en una futura interpel·lació d'aquí a un parell de mesos, que amb un document o com ha fet vostè amb ib-salut 2020, que ens expliqui quina serà aquesta perspectiva de futur que vostè té, perquè ho té en altres departaments que vostè gestiona, com és salut, i en canvi en dependència, que possiblement de salut és el més important, com serveis socials, aquests documents no existeixen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel torn de contrarèplica té la paraula la consellera Sra. Castro.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Santiago, jo estic d'acord amb vostè que sanitat i benestar social són igual d'importants. No es pensi que pel fet de no haver presentat un document té poca importància, ni que, com sempre vostè ha tingut la por, quedés com la germana pobre. No és això, li asseguro que no és això. El que passa és que estem parlant de col·lectius molt sensibles, molt vulnerables, i volem tenir molta precaució. Si perquè vostè quedi més tranquil·la hem de treure, com vostè diu, d'aquí a un parell de mesos un document, idè el treurem, no es preocupi que ho farem.

Jo li he parlat de prioritats. També..., bé, vostè em parla de compromisos; tot el que s'està dient aquí són compromisos. Miri, el primer compromís que ens hem trobat és haver de pagar tots els deutes que hi havia amb associacions, pagar la nòmina puntualment, la nòmina de la dependència s'ha pagat puntualment mes a mes; això és el compromís primer que hem hagut de complir. I després els pagaments, cosa mica fàcil, i vostè sap que a més en temes com per exemple d'atenció primerenca hi havia compromisos que només estaven assegurats per sis mesos; s'ha hagut de posar ordre i s'ha hagut de fer un concurs, que és el que farem per al proper any, que cobreixi tot l'any d'atenció primerenca de determinats col·lectius que vostè sap que no tenien assegurades les ajudes.

Quant a això el nostre compromís, per descomptat, és que el 2012 el que es vol és pagar puntualment, pagar puntualment les ajudes i continuar pagant puntualment la nòmina, que vostè sap que no és poc. És que, miri, compromisos amb llei de dependència podem fer un llibre de tres toms, si vol, de compromisos, però si encara no sabem segur si els podem complir o no preferim esperar potser uns mesos.

Vostè em vol buscar a mi un problema amb el Sr. Rajoy, perquè jo no diré que el Sr. Rajoy ha ficat la pota, com vostè comprendrà. Jo no sé el que volia dir, jo estic segura que el Sr. Rajoy sap i defensa que aquesta és una bona llei sempre que es pugui complir. El que està clar és que és una llei feta pel Govern central que ha d'aplicar la comunitat autònoma, i a més la finançació depèn també del Govern central, i vostè sap que és una finançació que el Partit Socialista ha reduït any rere any. El 2009 es va dotar amb 2.000 milions d'euros; el 2010 es van reduir 400 milions d'euros; el 2011 es va reduir un 10%, i això és any rere any, cada vegada menys. Llavors és molt difícil amb aquesta perspectiva adquirir compromisos. Esperem una mica a veure què passa i a partir d'aquí començarem a parlar de compromisos.

Compromisos en tenim ja amb un altre tema pendent de la Llei de dependència: les persones amb malaltia mental. A través de GESMA es vol fer un pla sociosanitari i la directora general, la Sra. Margalida Ferrando, està treballant conjuntament amb ells per poder optimitzar recursos i poder optimitzar determinats serveis per a aquestes persones que en alguns moments estan una mica oblidats.

Bé, jo crec que és el que li dic. En el tema de residències, evidentment, el nostre compromís és poder obrir les residències que no s'han obert fins ara, que tinguin l'autorització, poder tenir finançament, poder-les equipar i obrir-les, però no podem donar-li una data. Jo no em puc comprometre a una data perquè no la sé en aquests moments. Quina és la meva intenció?, idè que sigui el més aviat possible i que sigui dins aquest any, aquesta és la nostra intenció, i esperem poder-ho complir, evidentment, però en aquests moments la situació és prou difícil i vostè ho sap, i sap que no és una excusa quan es parla de crisi econòmica. És evident que la situació no millorarà el 2012, no millorarà, i el que hem d'aconseguir és, a pesar d'aquesta situació tan difícil, poder mantenir tot el que hi ha, i tot el que es pugui créixer es créixerà, no es preocupi.

Farem els deures, si ho hem de posar per escrit ho posarem per escrit. En una següent interpel·lació segurament podrem donar-li més informació, i pot estar ben segura que la nostra voluntat és que la Llei de dependència o, millor, la Llei d'autonomia personal, es desenvolupi, i és evident que és que no està tan sols a les nostres mans, és el que li estava dient abans, no és del gust de ningú que les prestacions econòmiques sigui la prestació més demanada, però és el que ha dut als usuaris la crisi econòmica, i tots estem immersos en aquesta situació, que volem sortir-ne endavant el millor possible, mantenint els serveis i ampliant-los en la mesura del possible i amb els punts prioritaris que li he comentat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(*Alguns aplaudiments*)

III. Debat de presa en considera de la Proposició de llei RGE núm. 3916/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de consultes populars per via de referèndum de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei núm. 3916/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, de consultes populars per via de referèndum de les Illes Balears. Intervé per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca per a la presentació de la proposició de llei el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, els presentam avui una proposició de llei sobre consultes populars complint així un acord unànime d'aquest parlament de fa més de deu anys, un acord unànime que per paga pretenia complir amb la previsió de l'Estatut, en aquell moment el de 1999, de dotar-nos d'una llei per poder convocar referèndums a les Illes Balears o cada una de les illes.

Supòs que a ningú no sorprèn que aquell acord fos unànime, al cap i a la fi, al frontispici de tot edifici democràtic hi ha escrit amb lletres de motlle, que el poble és el titular de la sobirania. Quin demòcrata de cor gosaria estar en contra de la possibilitats de referèndums? Això sí, ningú no qüestiona que la complexitat de l'acció de govern no obliga a fórmules representatives, a l'existència d'institucions i partits que canalitzen la sobirania popular. Però això no lleva que en una democràcia participativa s'arbitrin mecanismes de consulta als ciutadans, amb les precaucions i formalitats que resultin raonables.

Des d'aquestes premisses, senyores diputades, senyors diputats, no troben significatiu que les Illes Balears no s'hagi celebrat cap referèndum propi mai, cap ni un mai en tota la història? Què en pensen que cap illa s'hagi pogut pronunciar per via de referèndum sobre cap afer que el concernís directament? No ho veuen com una mancança de pedigrí a la nostra

democràcia? Els illencs només hem votat en els referèndums estatals i alguns municipis, pocs, en referèndums municipals. Perquè certament l'Estat sí que ha convocat referèndums, pocs, no en té gaire entusiasme, però tanmateix ha entès que a determinades decisions els calia un plus de legitimitat. En canvi, les Illes Balears no han consultat res als seus ciutadans. L'Estat n'és molt reticent, com si consultar els illencs fos perillós, fos gairebé un acte d'insurgència. Com si costés assumir totes les conseqüències de la pràctica democràtica, d'una democràcia desacomplexada i madura. Precisament per això, estam convençuts que ens cal aquesta llei, que ja n'és hora trenta anys després d'haver recuperat l'autogovern.

Potser avui algú pot pensar que no estam per referèndums, que el que cal són llocs de feina. No hi ha cap dubte que aquesta és la prioritat número u, cap dubte ni un, però ens equivocariem si dejectàssim la necessitat de complicitat socials en l'adopció de mesures polítiques, especialment en aquests temps de turbulències i per afrontar mesures impopulars. Avui en el món occidental el descrèdit de la política contribueix a agreujar la crisi, perquè precisament dificulta la recuperació de la confiança i la credibilitat de les institucions, perquè augmenta la distància entre els representants i els ciutadans, augmenta el nombre de ciutadans que no se senten representats en absolut, i això crivella el sistema democràtic i l'afebleix. Europa, ho hem vist aquests dies, fa passes d'enorme transcendència, sense consultar els ciutadans, sense informar-los tan sols, i eixampla així la fractura entre governants i governants, entre institucions i ciutadans. I això ni és bo ni ens pot dur res de bo.

Precisament és en aquest context allà on volem emmarcar aquesta iniciativa. Ho deim a l'exposició de motius, la desmotivació política, l'allunyament dels ciutadans dels afers públics i la baixa participació electoral són fenòmens creixents que comporten el perill que amples sectors socials quedin al marge de la democràcia representativa. Justament quan més ha augmentat el nivell educatiu, econòmic i d'integració social, quan més expressions d'opinió pública i debat floreixen a internet, quan més i més persones participen activament en qüestions d'interès general, en ONG, en plataformes, o en manifestacions. Per això gosam dir que potser no és tant la participació ciutadana la que està en crisi, com la vitalitat d'un sistema polític i electoral, que no dona prou joc als ciutadans. L'antídoto contra el descrèdit de la democràcia és més democràcia. Una democràcia participativa i plena, que posi el ciutadà en el centre mateix de la presa de decisions.

Curiosament també ha estat aquest debat sobre Europa el que ha generat més referèndums aquests darrers anys. Recordin el no de Dinamarca a Maastricht, amb una participació superior al 80%. Com també han tornat a l'agenda política casos ben cridaners, com la derogació a Itàlia de la llei que mantenia la impunitat a Berlusconi, o la cèlebre consulta a Islàndia sobre el deute bancari. Però en el debat d'avui m'interessen especialment els casos dels estats federals. L'exemple paradigmàtic, vostès ho saben, és Suïssa, on sempre s'ha viscut el referèndum com una manera de compensar les transferències de poders dels cantons a l'estat. Per fer-se una idea, les diré que aquests darrers quinze anys hi ha hagut un centenar de referèndums a nivell estatal o cantonal a Suïssa, però com que no els vull regirar, m'estim més referir-me a Alemanya, Alemanya que no és debades un referent polític de primer ordre, de moda avui en molts de conceptes.

En els darrers quinze anys Baviera ha eliminat el Senat per referèndum i ha consultat diversos canvis constitucionals. A Hessen es va consultar sobre si es rebaixava els 18 anys d'edat per ser elegit i va sortir que no. A Slesvig-Holstein es va demanar si el poble volia recuperar un dia festiu protestant. A Berlín i Branderburg es va demanar als ciutadans si volien unir els dos *länders*, al cap i a la fi Berlín és la capital natural de Branderburg, però els berlinesos varen dir que sí, els brandenburgesos varen dir que no i ha quedat talment i no passa res. I aquí pau i després glòria.

També podríem parlar llargament dels Estats Units, la gran potència mundial, amb Califòrnia al davant del nombre de referèndums, o de Canadà. Potser ens aturem un moment a Canadà perquè és on s'ha produït una consultat que estam convençuts que ha esverat el jacobinisme i ha creat un punt d'inflexió. No és que Canadà sigui gaire aficionat als referèndums, però en van fent. N'han fet per exemple la comunitat inuit, la comunitat esquimal, sobre el sistema i representació electoral. A Nova Escòcia consultaren si els comerços havien d'obrir en diumenge, per cert va sortir que no. Un estat va demanar si l'església pentacostal havia de tenir concerts d'educació o no, i va sortir que sí. A New Brunsvic demanaren si havien de fer o no videoloteria, i va sortir que sí.

Però vostès ja deuen veure que no em referia a aquestes consultes, sinó al referèndum d'autodeterminació del Quebec, sobretot el de 1995. Un referèndum, per cert, on va votar el 93,5% del cens electoral, negociar un estat associat amb el Canadà va ser rebutjat per un resultat ajustat, el 50,5 va votar en contra i el 49,5 va votar a favor. No entraré amb tota la doctrina que aquest referèndum ha generat ni amb el dictamen del Tribunal Suprem que reconeix el dret dels pobles a decidir el seu futur. No és el debat central d'avui, tot i que també, com el referèndum d'Escòcia o de Gal·lès, per recuperar un parlament; o el que s'anuncia aquesta legislatura a Escòcia, sobre la seva independència del Regne Unit, processos que els britànics viuen amb el seu posat característic i amb plena normalitat, no com visquessin l'amputació d'un cos místic; o el recent referèndum d'autodeterminació de Montenegro i que Espanya encara es nega a reconèixer.

A ningú no se li escapa com afecten tots aquests processos sobre PP i PSOE i de manera molt especial, la irrupció del Pla Ibarretxe, impugnat d'immediat pels dos partits. El PP va anar encara una passa més impugnant l'Estatut de Catalunya, amb les conegudes sentències del Tribunal Constitucional, a les quals tampoc no entraré; perquè -insistesc- no prendre per aquestes tresques. La matèria que s'hagi de sotmetre a referèndum no és el debat d'avui. Avui plantejam dotar-nos del mecanisme democràtic, de l'eina, la pregunta és, podran els ciutadans decidir sobre determinades qüestions d'especial transcendència o els ho prohibim o mantenim la prohibició, perquè ara a la pràctica és el que estam fent?

Aquesta és la qüestió d'avui matí. És cert que avui, cansats d'esperar que el Govern presenti un projecte, en duim un, duim un text articulat, però només pretén ser una base per parlar-ne, oberta naturalment. De fet, no entraré gaire tampoc en el contingut perquè no és el moment de parlar ni d'eventuals esmenes. Jo mateix he reparat alguns errors i normalment hi ha qüestions que comprenc que siguin opinables.

Per exemple nosaltres proposam que els referèndums puguin ser vinculants, si hi ha una participació superior al 50%. Tal vegada hi ha gent que no ho troba, però parlem-ne. El nostre Estatut, vostès ja ho saben, a l'article 15 diu que "els ciutadans tenen dret a promoure la convocatòria de consultes populars", al Govern de les Illes Balears, als consells insulars i als ajuntaments; però naturalment són discutibles els percentatges de població requerits. A la nostra llei són d'un 3% del cens per a les Illes Balears o per a Mallorca, un 5% a Menorca i a Eivissa i un 10% a Formentera. A nivell municipal hem mantingut els que hi havia prevists a la llei actual.

Més agosarada és l'obligació de convocar el referèndum quan així ho demana la iniciativa popular. Tal vegada hi ha qui troba que sempre ha de passar per un sedàs institucional, parlem-ne. Així mateix també preveim referèndums sobre competències indirectes, és a dir, competències o matèries sobre les que no tenim la decisió final, definitiva, però sí que tenim iniciativa per provocar-ne debats en d'altres instàncies.

En tot cas, la nostra proposta s'ha circumscrit a les cotilles que imposa la Constitució Espanyola i, per tant, es remet a la regulació estatal i acata, ja els ho dic ara, mal a ple, però acata, que totes les consultes hagin de ser autoritzades pel Consell de Ministres. Deixin-me dir que trobo una prevenció antidemocràtica aquesta reserva d'autorització, una inèrcia del pare estat que desconfia del bon seny dels seus súbdits, però la proposició en tot cas no pretén transgredir cap norma de l'Estat i, com vostès saben, la Llei Orgànica de referèndums de l'Estat no parla de referèndums autonòmics i s'ha respectat la regulació que hi ha dels locals.

En tot cas sí hi ha una llei orgànica, una llei orgànica important que ens habilita regular les consultes populars, és el nostre Estatut, un Estatut que, com vostès saben, no ha estat impugnada, és plenament vigent i ens autoritza a establir per llei el sistema de consultes populars i, a més, d'alguna manera ens hi obliga perquè estableix uns drets dels ciutadans de promoure la convocatòria de referèndums a l'article 15. Per tant, entenc que estam obligats a fer aquesta llei o segrestaríem un dret recollit en el nostre propi estatut als ciutadans per la nostra ineficàcia.

Acab, però voldria fer una referència al darrer títol de la llei. És el que preveu la utilització de mitjans electrònics a les consultes populars per via de referèndum. Se'n recordaran que aquesta és una recomanació del Consell d'Europa, que demana des del 2004 que s'avanci en el vot electrònic. Som ben conscients que aquí sí que caldran unes bases a la legislació electoral, però no podríem deixar d'apuntar que el futur passa per aquí. Jo crec que si hem estat capaços, si hi ha un estat capaç de fer les declaracions de renda via sms, crec que tots podem veure que serem capaços també d'arbitrar fórmules per votar per sms, o per les maneres que calgui, però per consultar els ciutadans sobre temes d'interès.

Per tant, no és la tècnica el que falla, sinó que ens falla la voluntat, la voluntat d'assumir que tots nosaltres estam a les ordres del conjunt de ciutadans. Aquest és el primer missatge que volem transmetre amb la votació d'avui, que els diputats, que el Parlament, que el Govern, ni poden ni volen usurpar la sobirania. Només l'exerceixen per motius pràctics, d'eficàcia. Però sempre tenim ben present que són els ciutadans els que tenen la darrera paraula. Això és el que votam avui i confii que aquella unanimitat que tenguérem fa deu anys es mantengui, tot i que he vist apuntats alguns dubtes pel camí, confii que s'hi repensin i que enviem un missatge clar d'empoderament als ciutadans que tant ho necessiten en aquests moments.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Intervenció dels grups en torn a favor de la proposició de llei? Té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Des del Grup Socialista donarem suport a la presa en consideració de la proposició de llei del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, perquè consideram que és una obligació dels poders públics en un estat social, democràtic i de dret, garantir als ciutadans l'exercici dels drets constitucionals i estatutaris.

Facilitar la participació dels ciutadans en la vida política, a banda de ser una obligació de tots els poders públics, d'acord amb el que diu l'article 9.2 de la Constitució Espanyola, indica garantir l'exercici d'un dret fonamental de la ciutadania, consagrat també a l'article 23.1 de la Constitució, d'acord amb el qual, els ciutadans tenen el dret a participar en els afers públics directament o per mitjà de representants lliurement elegits en eleccions periòdiques per sufragi universal. I aquest dret a participar en els afers públics directament també ha estat reconegut expressament en el nostre Estatut d'Autonomia, com ens ha recordat el diputat. Després de la reforma del 2007, s'ha dedicat un article, el 15, justament al reconeixement als drets de participació. I aquest article diu que tots els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a participar de forma individual o col·lectiva en la vida política, econòmica, cultural i social de la comunitat autònoma. I diu també que els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a participar en condicions d'igualtat en els assumptes públics directament o per mitjà de representants, en els termes que estableixen la Constitució, aquest Estatut i les lleis.

Aquest article 15 de l'Estatut d'Autonomia que, per cert no se cita a l'exposició de motius, cosa que s'hauria d'arreglar, nosaltres consideram que s'hauria de citar, això es podria arreglar en una tramitació parlamentària posterior; aquest article 15 -deia- diu també que aquest dret, el dret de participació, comprèn, primer el dret a elegir els membres dels òrgans representatius de la comunitat autònoma i a concórrer-hi com a candidat. I per fer efectiu aquest dret, a les Illes Balears comptam amb una llei electoral, aprovada per aquest Parlament, que el desenvolupa.

Segon, el dret a promoure i presentar iniciatives legislatives davant el Parlament de les Illes Balears i a participar en l'elaboració de lleis directament o per mitjà d'entitats associatives, en els termes que estableixi la llei. I per fer efectiu aquests drets, a les Illes Balears també comptam amb dues lleis: la Llei reguladora de la iniciativa popular i una Llei del bon govern i la bona administració que regula la participació en l'elaboració de les lleis. Totes dues lleis aprovades per aquest parlament, totes dues lleis desenvolupen el segon punt de l'article 15, allò que diu de quines qüestions comprenen el dret de participació.

I tercer, diu que també comprèn el dret de participació, el dret a promoure la convocatòria de consultes popular per part del Govern de les Illes Balears, els consells insulars, o els ajuntaments en els termes que estableixi la Constitució Espanyola i les lleis. I aquest dret, el de promoure la convocatòria de consultes populars, no es pot fer efectiu a les Illes Balears perquè no tenim cap llei que el desenvolupi. Atès que la proposició de llei per la qual se sol·licita la presa en consideració, permetrà el desenvolupament precisament d'aquest dret, el meu grup li dona suport.

En quart lloc, l'article 15 assenyala també que el dret a la participació comprèn el dret a petició individual i col·lectiva en els termes que estableixin les lleis de l'Estat. Per tant, i atès que el desenvolupament d'aquest dret fonamental és competència exclusiva de l'Estat, el seu exercici no requereix com els anteriors cap norma autonòmica de desenvolupament.

Així ens trobam que dels quatre punts que, d'acord amb l'article 15, comprenen el dret de participació, només un, el dret a promoure la convocatòria de consultes populars no n'és possible l'exercici, precisament perquè no comptam amb una llei autonòmica que el desenvolupi, perquè només així serà possible que aquest dret sigui realment efectiu. Això s'ha de fer a l'empara de l'article 31.10 de l'Estatut d'Autonomia, que sí se cita a l'exposició de motius de la proposició presentada, d'acord amb el qual, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, corresponen a la comunitat autònoma de les Illes Balears el desenvolupament legislatiu i l'execució dels sistemes de consultes populars a l'àmbit de les Illes Balears. Això sí, de conformitat amb les lleis a què fa referència l'apartat 3 de l'article 92 de la Constitució i també el 149.1.32, referit a les competències exclusives de l'Estat.

Els socialistes estam d'acord amb el desenvolupament legislatiu del nostre Estatut d'Autonomia i, molt especialment, estam d'acord amb tot allò que serveixi per millorar la nostra democràcia, fent-la més participativa i propera als ciutadans i ciutadanes. I és per això que donarem suport al desenvolupament d'una eina que permetrà a les ciutadanes i als ciutadans implicar-se en la presa de decisions essencials, perquè estam convençuts que actualment la ciutadania demanda l'establiment de fórmules que millorin la qualitat de la nostra democràcia i el desenvolupament dels articles 15 i 31.10 de l'Estatut d'Autonomia, que és allò que pretén aquesta proposició de llei.

Creim que és un bon moment per desenvolupar el nostre Estatut d'Autonomia en tots aquells punts que serveixin per impulsar, garantir, o facilitar la participació de la ciutadania en la vida política, cosa que abans de ser una demanda social, és també una de les obligacions que tenim tots els poders públics, d'acord amb el mandat que consagra la Constitució, l'article 9.2 que he esmentat abans. Tota quanta iniciativa serveixi per possibilitar la participació ciutadana a la vida política, permetent intervencions de ciutadans i ciutadanes en qualsevol àmbit, ja sigui de manera individual o col·lectiva, sens dubte serà positiva, perquè una major implicació ciutadana permet una major acceptació de les decisions que cal prendre i determina la corresponsabilitat entre govern i ciutadania, la qual cosa serveix també per fer més visible, més propera i més forta la democràcia. El foment de la participació ciutadana requereix d'unes eines, d'uns processos, d'uns plantejaments metodològics que la facin útil, representativa i efectiva, i les consultes populars són, sens dubte, una d'aquestes eines, atès que possibiliten l'exercici d'una influència més directa en les grans decisions i les polítiques públiques.

Les consultes populars permeten l'exercici de la democràcia directa, de la participació directa, perquè són una eina que permet la manifestació directa de l'opinió popular sobre una determinada qüestió, sobre una determinada política pública, per tant no podem des d'aquest Parlament defugir d'aquest debat, avui és al carrer i per això, a parer nostre, s'ha de prendre en consideració aquesta proposició no de llei, admetre-la a tràmit i debatre-la en aquest parlament.

Després, efectivament, tal vegada haurem de presentar esmenes, aquest grup ja avança que en presentarà; haurem de presentar totes aquelles esmenes que a judici de cada grup podran servir per millorar el seu contingut i fer-lo més acord amb la legislació vigent.

I per tot això, en definitiva, donarem suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei amb el benentès que això significa possibilitar el debat en aquesta cambra sobre el desenvolupament legislatiu del sistema de consultes populars a l'àmbit de la comunitat autònoma, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, i per tant de conformitat amb les lleis estatals que regulen aquest dret, i d'acord amb les previsions del nostre Estatut d'Autonomia. El debat sobre el contingut el reservarem justament per a aquest moment.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció del grup parlamentari en torn en contra de la proposició? Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Durant l'any 2011 els ciutadans de les Illes Balears han estat convocats a pronunciar-se amb llibertat entorn de la diversitat i pluralitat de distintes propostes que els partits polítics hem recollit i hem incorporat als nostres programes electorals. Hem tengut l'oportunitat de ser triats i de triar, de dissenyar noves governabilitats en els àmbits municipals, insulars, autonòmics i estatal i tot en el marc d'una democràcia avançada, d'una democràcia moderna, amb un procés que s'ha desenvolupat amb absoluta normalitat, amb decisió i sobretot amb molta, moltíssima intel·ligència per part del nostre cos electoral. Podríem dir que ha estat un any electoralment de fecunditat, un any fèrtil en convocatòries on han triomfat les opcions menys precipitades i espontànies i s'han imposat les més madures, aquelles que no negaven una realitat econòmica i social certament difícil i complexa, sinó que l'afrontaven, i triomfaren precisament aquelles que han proposat respostes allunyades de la discrepància, allunyades de la confrontació i allunyades del ressentiment. Tot aquest procés democràtic s'ha produït a un moment de la història del nostre país en què se'ns exigeix, se'ns reclama i se'ns demana més que mai als polítics fermesa, decisió, seguretat i convicció.

Senyores i senyors diputats, és aquest un moment de la història del nostre país en què se'ns demana reconduir una situació per recuperar el benestar perdut i mantenir nivells de creixement propis de les societats més avançades. Avui la immensa majoria de la societat espanyola reclama als representants de la sobirania popular més que mai solucions, sortides a situacions de resignació i de pressió i no reclama noves fórmules de participació democràtica que, per molt democràtiques que siguin, que ho són, no estan cridades en aquest moment a reduir les llistes de l'atur ni a reduir el dèficit, ni tampoc a reduir el deute d'aquesta comunitat autònoma.

Senyores i senyors diputats, no seré jo qui en aquesta tribuna contradigui la filosofia de la democràcia directa, no seré jo qui la dimonitzi o no seré jo qui la maldigui, però sí seré jo la persona que continuï defensant la democràcia representativa que el nostre estat de dret ens proporciona i que tots els que som aquí tenim l'extraordinari privilegi d'encarnar-la i hauríem tots de reconèixer això com a un mandat limitat en el temps per emprar-nos sense treva en la consecució d'aquelles necessitats que no poden esperar més.

No posaré en qüestió un sistema de participació democràtica més, però sí, senyores i senyors diputats, em permetran que posi en entredit el moment i qüestioni la conveniència i a més reproduïxi aventures recents on ha quedat perfectament acreditat que la nostra societat encara no respon a la cridada de les consultes populars amb la mateixa intensitat i convicció amb la que ho fa quan es presenta una convocatòria electoral ordinària.

I per això i sobre això vull continuar precisament la meua intervenció, allà on s'han practicat proves experimentals de la seva idea, la participació social s'ha vist reduïda a extrems de representativitat que no serveixen per defensar amb solvència la seva iniciativa. I un clar exponent del que dic ara mateix és la consulta independentista que a Catalunya es va promoure al llarg de l'any 2009 i al llarg de l'any 2010, incloent en el cens els menors de 16 anys, i que va registrar un olímpic fracàs amb una participació social que no va superar el 18%, que no va superar el 18% dels convocats.

No és necessari posar de manifest que tan escassa aportació al procés evidencia avui una clara indiferència i una clara apatia cap a una fórmula més de participació, certament legítima però sense una veritable acceptació social immediata. Distints varen ser els titulars que es varen reproduir l'endemà: "*Barcelona pasa del referéndum, fracaso total.*" Senyores i senyors diputats, fins avui no coneixem a la nostra avançada història democràtica del nostre país una consulta popular d'àmbit autonòmic, per via de referèndum, que no hagi estat utilitzada i destinada a plantejar propostes separatistes, sobiranistes o independentistes, basta recordar, i vostè ho ha fet, ...

(Remor de veus)

... el Pla Ibarretxe, una consulta popular dissenyada amb premeditació per sondejar pretensions polítiques d'uns pocs i per a uns pocs.

Senyores i senyors diputats, si les seves veritables intencions amaguen precisament això, ho diguin vostès sense complexes, manifesten sense dissimular les seves pretensions, si aquest és el seu camí no és compartit pel Grup Parlamentari Popular, i sense dubte tampoc no és compartit per la majoria de ciutadans d'aquest arxipèlag, i ho dic amb la seguretat que em dona i em proporciona el resultat electoral que va registrar el Partit Popular a les darreres eleccions locals, municipals, autonòmiques i estatals.

I, senyores i senyors diputats, em permetran que ho digui, això és un clar exercici d'oportunisme calculat. I per què dic això? Vostès amb la presentació d'aquesta proposta manifesten això, un oportunisme perfectament programat, i s'atribueixen la capitalització d'un moviment social, nascut en el mes de maig, urbà, legítim, relativament organitzat, constituït amb la vocació d'impulsar una regeneració democràtica mitjançant propostes concretes realitzades directament pels ciutadans en acampades o dins edificis ocupats. Un moviment que va acabar coneixent-se com el Moviment dels Indignats i que, sense pretendre desmerèixer les seves legítimes pretensions i reconeixent, això sí, la gran mobilització que va generar, avui no poden atribuir-se ells la veritat absoluta en tot i molt menys poden pretendre que amb les seves protestes se supleixi la convicció del poble espanyol en els processos democràtics que ens hem donat a nosaltres mateixos.

Avui, al llarg i l'ample del territori de la nostra comunitat autònoma existeixen molts més indignats que no ens demanen precisament que se'ls consulti res, ens demanen altres coses, no ens demanen poder votar una o una altra determinada proposta sobiranista o independentista, avui ens demanen coses ben distintes, ens reclamen solucions, remeis, treball, ajuda, serveis, atenció, protecció, seguretat, desenvolupament, prosperitat, i la nostra obligació, i també la de vostès, és la d'aconseguir-ho des del lloc que a vostès i a nosaltres ens ha correspost ocupar, uns a l'oposició i als altres donant suport a la iniciativa de govern.

I com deia abans, vostès avui pretenen fer un gest cap a aquest moviment i polititzar sense complexos les seves reivindicacions i ho fan a *toro pasado*, vostès ho fan a *toro pasado*, vostès se situen davant del moviment i se'ls ocorre plantejar que hi ha un escenari de desmobilització política, una mobilització social sense precedents a la història de la nostra comunitat autònoma. Miri, jo els dic que aquest discurs, el seu discurs arriba certament tard, avui el seu discurs arriba certament tard perquè precisament varen tenir quatre anys per manifestar aquesta gran preocupació que avui vostès reproduïen damunt aquesta tribuna.

Però el més greu de tot és que resulta cridaner que aquesta precisa idea electoral que vostès avui proposen a aquest parlament no es registri dins el seu programa electoral; m'he permès agafar el programa electoral, dedicar-li temps i a la pàgina 31 del seu programa electoral, on parlen, precisament, de la participació ciutadana, no parlen vostès en cap moment d'impulsar una iniciativa popular, impulsar una llei destinada a les consultes populars per via de referèndum, *craso error, craso error*. Sr. Alorda, vostè no ho recull, vostè no ha donat l'oportunitat als ciutadans ni tan sols de saber si volien amb el seu vot impulsar aquesta precisa llei. Per tant, miri, Sr. Alorda, resulta estrany que aquesta fórmula magistral que vostès avui ens proposen a aquest parlament, d'intentar recuperar aquesta dignitat perduda, restituir el crèdit institucional abandonat o despertar a la ciutadania els instints democràtics més elementals, no la recollissin vostès dins el seu programa electoral. Miri, possiblement no la varen recollir dins el seu programa electoral perquè el dia 15 de maig, quan es manifesta aquest precís moviment legítim i urbà, com he dit, vostès ja tenien precisament dissenyat i imprès el seu programa electoral.

Vostès no apreciaven abans, vostès han estat quatre anys governant aquesta comunitat autònoma de forma compartida, abans no hi havia desafectació política, no, no, no hi havia descontent, abans anava tot com una seda, com es diu en el meu poble; abans no hi havia problemes; abans aquí vostès s'entien a la perfecció, no hi havia inestabilitat política, el carrer no parlava, però avui sí, avui, quan el Partit Popular guanya les eleccions de forma incontestable, avui hi ha moviments socials, avui hi ha protestes per tot arreu, avui hi ha una contestació desproporcionada en el carrer que demana, precisament, una iniciativa dirigida que les consultes populars per via de referèndum siguin possibles; miri, Sr. Alorda, siguem seriosos, jo només li deman una mica de serietat, jo no li deman res més, no és necessari dir segons què; em digui vostè per què en quatre anys no varen promoure aquesta magnífica iniciativa legislativa? No n'hi havia abans d'indignació, quan vostès governaven no n'hi havia ni mica d'indignació, tot anava perfecte!

Mirin, senyores i senyors diputats, si vostès el que pretenen és incorporar fórmules de democràcia directa per anul·lar la presència i la representativitat que tenen els partits polítics ens estam equivocant, i ho dic amb absoluta convicció. Aquests són els arguments que el Partit Popular i el meu grup empra per votar, òbviament, en contra d'aquesta presa en consideració; n'hi ha d'altres, també s'han anomenat damunt aquesta tribuna, però aquests són els arguments polítics. Efectivament, n'hi ha d'altres que es podrien posar de manifest per a també defendre posicions contràries a la seva, entre d'altres, el recurs que va plantejar el Govern de l'Estat en contra de la Llei de consultes populars de Catalunya. I vostè pujarà a aquesta tribuna i em dirà que s'ha aixecat com a mesura cautelar la suspensió d'aquest recurs, efectivament, o de l'aplicació de la llei, efectivament, però el recurs no ha estat resolt. Per tant, el sentit comú ens demana, ens condueix a ser prudents i quedar expectants davant un pronunciament que un dia o l'altre es produirà i que és susceptible d'anar en contra del que avui vostès pretenen aprovar en aquesta cambra.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. En torn de rèplica el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, agrair al Grup Socialista el seu suport i esperar, si pogués ser, les seves esmenes, però evidentment hem de contestar al Partit Popular.

Jo crec que el portaveu del Partit Popular ha fet la caricatura del que moltíssima de gent, que veig que no ha vist, no ha percebut, fa dels partits polítics i de la manera com usurpen tots els ressorts de poder d'una democràcia, la idea de votar cada quatre anys ja justifica i legitima la democràcia. Naturalment tots aquí som favorables a la democràcia representativa, però no pensam que això exhaureixi la democràcia participativa; crec que aquest repte el tenim tots i crec que l'hem d'assolir responen a això que diuen moltíssim opinadors, vostè no els haurà sentit, només es pensarà que és una cosa oportunista nostra, que, per cert, és oportunista perquè respon a un estat d'opinió, com em diu que no existeix l'estat d'opinió que reclama aquesta situació. Per cert, aquesta llei va ser presentada a finals de l'anterior legislatura, vostè consulti el butlletí i se'n temerà, i el dret de decidir figura evidentment en el frontispici del nostre programa electoral, i si no hi fos seria en el nostre ADN, no ens amagat mai de res que precisament les consultes populars formen part d'un fet quotidià de la nostra experiència. Però no em referia estrictament a un apartat sinó al conjunt.

Per cert, vostè em diu que com que s'ha votat el Partit Popular el poble ha estat intel·ligent perquè ha votat el Partit Popular, si no el voten, no ho sé, confii que sempre és intel·ligent el poble, demanem-l'hi al poble més coses: què pot pensar de les urbanitzacions, per exemple, si Cala Blanca i Muleta el Partit Popular les volia protegir? Però què pot pensar de les consultes populars, Sr. Jerez? Perquè el 2001 el PP hi va votar a favor, el Sr. Rotger hi va votar a favor a Inca, no el Sr. Rotger, és que està aprovat a Inca, a Petra, a Artà, a Sineu, a Montuïri, a Sant Joan, a Bunyola per unanimitat, tot això fet aquests darrers mesos, votar a favor que hi hagi una llei de consultes populars. Tot això que ha dit per desacreditar-la ho diu de tots els seus companys de grups municipals que han votat a favor que hi hagi una llei de consultes que desplegui l'Estatut d'Autonomia tal i com s'ha dit.

I per què varem fer l'Estatut d'Autonomia? Per què diu l'Estatut d'Autonomia que hi haurà consultes populars i que els ciutadans en poden demanar d'autonòmiques, d'insulars i de municipals, per què l'aprovarè l'any 2007? És l'any 2007, no parlem de l'any sant. Què es ver que havia d'haver arribat abans? Tant de bo, nosaltres fa estona que fem malabars perquè arribi, arriba avui, retregui'ns-ho però aprovi-la, aprovi-la i tirin-la endavant, no passa res.

(Remor de veus)

Per cert, sap que amb les prevencions que fa la Constitució, qui autoritza els referèndums és el Consell de Ministres, fins i tot si vols canviar l'horari de recollida dels fems de Lloret i vols fer un referèndum, l'ha d'aprovar el Consell de Ministres, no passi ànsia, no passi ànsia! Però, per descomptat, no li faci tanta por la democràcia, no li faci por empoderar el poble. Als demòcrates el que ens ha de fer por és la gent que li fa por donar ressorts de poder al poble, i naturalment que hi ha imperfeccions, com en té la democràcia, ja ho deia Churchill, que seria el pitjor dels sistemes polítics si no fos perquè és millor que tots els altres.

Per tant, crec que si tots estam convençuts d'aquestes prevencions, tirin endavant, empoderin els ciutadans que realment vostè no se n'ha temut -em sembla per la resposta que ens ha donat-, però hi ha un clam social que es noten, els partits i les institucions, a anys llum del que reclama, del que vol el carrer.

I avui, per fer mesures difícils, complicades s'ha de créixer en complicitat amb la ciutadania, se l'ha d'informar, se l'ha d'escoltar i en algun moment se li ha de demanar el parer i no només en eleccions, que, per cert, després com hem vist amb un ventall molt ampli de les propostes polítiques que no estan als programes.

Per tant, crec que és una molt mala notícia avui per l'aprofundiment, per la maduresa del nostre sistema democràtic, crec que és una negació de l'Estatut, el que vostè fa avui, nega drets ciutadans que figuren al frontispici, a l'article 15 de l'Estatut que diu que es farà aquesta llei, i vostè ens diu que no és el moment, excuses de mal pagador.

Em diu que sigui valent a l'hora de dir per què presentam aquesta llei. No en tenc cap mena de problema: presentam aquesta llei per poder consultar al poble de cada illa i del Govern de les Illes Balears, del conjunt, sobre totes les matèries, totes, totes, les que convengui, totes, les que decidim o les que els ciutadans demanin. No els demanarem sobre coses que no interessin ningú, d'entrada perquè ningú no ho promourà. Totes les que convengui, però digui vostè aquí també per què vostè vota en contra. Digui-ho clar.

Digui-ho clar i no em surti amb excuses ja dic... tangencialment, no creu en els referèndums, ha dit que vostè no ho diria, digui-ho perquè està a l'Estatut i vostè es nega a fer-ho amb aquest desenvolupament.

Nega -ja dic- a tots aquests ajuntaments que han aprovat que es faci una llei de consultes populars i ho nega -crec- a tots els ciutadans. Els rept a una cosa: abans de fer la llei de consultes populars, fem un referèndum per demanar si la gent vol o no vol referèndums. Estic segur..., bé, faci-ho amb una enquesta d'opinió, que la faci el Govern, veurà com surt que la gent vol poder donar el seu parer.

Vol estalviar?, que es faci només el dia d'eleccions, però ja veurà que si demana coses locals, insulars, autonòmiques, posant una urna, hi haurà participació per contestar i, el que no hi participi, agrairà el gest dels governants d'haver fet aquesta consulta i d'haver-los demanat el parer. I avui necessitam com el pa aquesta reconciliació entre institucions i ciutadania.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Jerez, bé, la Sra. Aguiló... ah, sí. Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Com he dit a la meva primera intervenció, el dret a promoure la convocatòria de consultes populars es consagra a l'Estatut d'Autonomia, es consagra a l'article 15 de l'Estatut d'Autonomia i precisa del desenvolupament legislatiu, precisa d'una llei autonòmica perquè sigui possible el seu exercici, només si una llei aprovada per aquest parlament el regula podrà ser una realitat.

I com he dit abans aquest dret va ser reconegut al nostre estatut després de la reforma del 2007, que va recollir per primera vegada en un dels seus títols els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans de les Illes Balears, un títol i una reforma que va comptar amb els vots favorables del nostre grup, però també amb els vots favorables del Grup Parlamentari Popular tant en aquesta seu com al Congrés dels Diputats i al Senat, i jo em deman: de què serveix reconèixer un dret a l'articulat de l'Estatut si després no es desenvolupa per permetre'n l'exercici?, si després no s'estableixen fórmules que el garanteixin?

Senyores diputades i senyors diputats, no serveix de res. No serveix ni per fer guapo, perquè la formulació d'un dret que no té desenvolupament, que no té garanties, que no es pot exercir no només no aporta res al text estatutari, sinó que li fa perdre credibilitat.

La formulació del dret de l'article 15.2.c) de l'Estatut va comptar amb el suport del seu grup i del meu, cosa que ens obliga -ens obliga- a desenvolupar-lo tot d'una que sigui possible i és perfectament possible acceptar ara aquesta tramitació, prendre-la amb consideració, tramitar-la a l'empara de l'article 31.10 de l'Estatut d'Autonomia i més enllà que el text presentat en agradi més o manco no podem defugir del debat parlamentari perquè això és l'essència de la democràcia, i nosaltres hi creim.

La pregunta és: hi creu el Partit Popular?, hi creu el Grup Parlamentari Popular? Esperam la resposta a aquesta pregunta amb el vot favorable del seu grup a aquesta proposició de llei.

Caldrà, certament, presentar totes quantes esmenes es considerin adequades o convenients per tal d'assegurar que la llei que finalment s'aprovi a aquest parlament s'adapti perfectament a la legislació vigent, tal com ens obliga el nostre estatut, no necessitam esperar que es pronunciï el Tribunal Constitucional d'aquí a set anys. Tenim capacitat més que suficient per poder discernir allò que està d'acord amb la Constitució i amb l'Estatut d'Autonomia i ho podem fer des d'aquest parlament.

En definitiva, s'haurà d'elaborar i aprovar una llei que respecti la competència exclusiva de l'Estat sobre l'autorització per a la convocatòria de consultes populars via referèndum i que respecti les previsions de la llei orgànica que la regula, que regula les distintes modalitats de referèndum, com també les previsions de la Llei reguladora de les bases de règim local que a l'article 18 reconeix el dret dels veïnats a demanar consultes populars en els termes prevists a la llei i que estableix a l'article 71 la possibilitat que els batlles, previ acord per majoria absoluta del plenari i amb autorització, certament, com ens han dit els companys del grup que proposa aquesta proposició de llei, amb autorització del Govern també, pugui sotmetre a consulta popular aquells assumptes la competència dels quals es considera pròpia municipal i d'interès rellevant per als veïnats, a excepció feta -és veritat- de les hisendes locals.

Per tant, ens trobam ara amb un dret que té desenvolupament legislatiu a l'Estat, amb la llei orgànica, i als ajuntaments, amb la Llei reguladora de les bases de règim local, però no té desenvolupament en cap llei autonòmica, no es pot exercir a la comunitat autònoma ni es pot exercir a les illes, mitjançant els consells insulars, perquè no disposam... perquè el nostre parlament no ha disposat d'una regulació. Sí que hi ha altres comunitats autònomes com la de Catalunya o Andalusia que la tenen.

En algun moment hem d'afrontar aquest debat i hem de dur a terme la regulació i es desenvolupament de l'Estatut i mai no és més hora que quan en parlen, deim en mallorquí. Negar el debat parlamentari amb excuses que no són creïbles ens du a concloure que el Grup Parlamentari Popular en el fons no creu en l'Estatut d'Autonomia, no creu en els drets que s'hi contenen i no creu, en definitiva, en la democràcia, que a l'activitat del Govern i dels poders públics... de l'activitat del Govern i dels poders públics, en el Grup Parlamentari Popular únicament li preocupen els retalls ideològics que aprofitant la crisi econòmica podran ser capaços de fer, però la democràcia és alguna cosa més i la ciutadania ens exigeix aquest esforç.

Per això, el nostre grup dona suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei i els demanam, als diputats i diputades del Grup Parlamentari Popular, que també n'hi donin perquè la democràcia ens exigeix aquest esforç, l'esforç de debatre i desenvolupar els drets reconeguts a l'Estatut d'Autonomia. La seva negativa suposa negar aquesta possibilitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Ara sí, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc i com a portaveu del grup parlamentari en aquest moment no ens faran, ni vostès ni ningú, negar la norma bàsica d'aquesta comunitat autònoma ni la Constitució Espanyola, això sota cap concepte, són dos textos en els quals creim fermament i dos textos que defensam fins al final. En qualsevol dels casos, torn a reiterar en aquest moment en aquesta tribuna, els mateixos arguments que he emprat per votar en contra de la seva iniciativa. I vostè ho ha dit, Sr. Alorda, la complexitat de l'acció de govern aconsella fórmules de democràcia representativa, vostè ho ha dit.

Em quedo en aquest debat amb aquesta frase, perquè crec que aquesta frase és la frase adequada que resumeix precisament el nostre pensament, el pensament que en aquest moment fórmules de representació indirecta, representativa, són les que s'han d'emprar per reconduir una situació absolutament crítica, complexa, difícil i que demana un cop de timó immediat.

En aquest moment el carrer, com diuen vostès, no demana una llei de consulta popular, sota cap concepte no ho demana. Vostè i jo anam per carrers distints, Sr. Alorda, vostè no camina pel mateix carrer per on camín jo. No camina pel mateix carrer que camín jo. Vostè surti al carrer, sondegi el que vol el carrer, vol feina, vol seguretat, vol fermesa en les decisions, vol desenvolupament i vol prosperitat. No vol una llei de consultes populars.

En qualsevol cas, jo li demanaria a vostè que fos més valent quan puja aquí i defensa aquest tipus d'iniciatives, no se'n vagi a Europa per defensar allò que aquí, a Espanya, no es pot defensar o no té prou arguments per defensar-ho. No ens parli de referèndums alemanys, parli'm vostè de referèndums a Catalunya amb un 18%, 18% de participació. Vostè troba que

això és prou representatiu i prou significat per poder continuar desenvolupant aquest tipus d'actitud per molts democràtiques que siguin? Aquest moment no és el moment per desenvolupar aquest tipus d'aventures. L'exemple el tenen a Catalunya, 18%, de cada cent persones divuit es varen manifestar.

Sra. Aguiló, també és vostè extremadament atrevida, sí, sí, extremadament atrevida. Miri, miri vostè, vostès que són els que recorren al Tribunal Constitucional la Llei de consultes populars de Catalunya, vénen aquí, en aquest moment, a defensar a Balears absolutament el contrari, absolutament el contrari. Vostès que denuncien al Tribunal Constitucional aquesta democràcia directa que aplicava Catalunya vénen aquí vostès a defensar exactament el contrari. Miri, els que no creuen en la democràcia són vostès, vostès creuen en la seva democràcia, en la que els va bé a vostès, en la que els va bé a vostès.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, el seu discurs és absolutament incongruent, contradictori i tremendament inexplicable, inexplicable.

Clar que fa falta que esperem que el Tribunal Constitucional es manifesti, només faltaria, només faltaria que no escoltàssim abans de prendre segons quins tipus de decisions equivocades l'opinió de l'alt tribunal. Només faltaria que això succeís. Jo no ho vull fer. Jo, com a defensor del text constitucional i d'aquest òrgan, aquest màxim òrgan jurisdiccional, que empara els drets fonamentals de totes les persones, vull escoltar la seva opinió. Vull escoltar la seva opinió.

I abans que aquesta cambra es pronunciï hem d'esperar l'opinió del Tribunal Constitucional i reiter, una altra vegada més, els arguments que he emprat reiteradament en aquesta tribuna, si vostès pretenen que aquesta iniciativa que porten a aquesta cambra serveixi per emprar el mateix instrument que han emprat altres comunitats autònomes per practicar consultes independentistes, sobiranistes i d'exclusió nosaltres, en aquest moment, no estam disposats. Escolti'm bé el que dic, no hi ha hagut experiència distinta a altres comunitats autònomes on no s'hagi fet ús d'aquesta llei per fer precisament això. I si això és el que amaguen vostès diguin-ho clarament perquè el Partit Popular no transita pel mateix camí.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció. Per consegüent, la presa en consideració de la Proposició de llei 3916/11 queda rebutjada.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS